

เลขที่ : ... ออกและใช้บังคับไว้ ณ วันที่ .. เดือน .. ปี ..

ໂພກາດກຮາງ (ໄວລາວິທະຍາ - ຫຼັກ)

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND
กรุงเทพฯ

၁၁၇

สุภาภรณ์ เดียมวิเศษ

โรงเรียนวิทยาศาสตร์วิชาการกรุงเทพฯ
 เป็นหน่วยงานของกรมวิทยาศาสตร์
 ปฏิบัติการมีความชำนาญเกิด

২৫ ডিসেম্বর ১৯৭৭

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์ได้พิจารณาปัญหานี้เรียบร้อยแล้ว
ได้สมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

อัมกร นิลเวสธร

ประธาน

ว. น. ๑๑๒๓๔

กรรมการ

อัมกร นิลเวสธร

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร. ละม้ายมาศ ศรีพิพัฒน์ และได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพา โชติกันเสถียร ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญถึง เก่งหนา และอาจารย์รียา นิยมธรรม ช่วยให้อำเนำนำตลอดจนตรวจแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้โดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. พจน์ สะเพียรชัย อาจารย์ไพฑูรย์ ธรรมแท้ที่โลกอุดรให้ข้อคิดและความช่วยเหลือในทางสถิติเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณอาจารย์ ګฐ ภัทธรวบรวมแบบสอบถามส่งคืน และขอขอบกุนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้.

สุภาภรณ์ เขียมวินคา

สารบัญ

บทที่	เนื้อหา	หน้า
๑	บทนำ	๑
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	๕
	ความสำคัญของการวิจัย	๕
	ประเภทของงาน	๖
	ขอบเขตของการวิจัย	๗
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	๗
๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสมมุติฐาน	๙
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	๙
	เบื้องต้นของสมมุติฐานของการวิจัย	๙
	สมมุติฐาน	๙
๓	วิธีการเก็บข้อมูล	๒๐
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๓
	การรวบรวมข้อมูล	๒๔
	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	๓๑
๔	ผลการวิจัย	๓๖
	ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๑	๓๖
	ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒	๔๔

บทที่

หน้า

๑ การวิจัยและการแปลผลบทที่ ๑

๔๔

๒ การวิจัยและการแปลผลบทที่ ๒

๔๖

๓ การวิจัยและการแปลผลบทที่ ๓

๔๗

๔ การวิจัยและการแปลผลบทที่ ๔

๖๓

๕ อภิปรายผลการวิจัย

๖๕

๖ สรุปการวิจัยและขอเสนอแนะ

๗๔

ความมุ่งหมายงานวิจัย

๗๔

คุณสมบัติทั่วไป การวิจัย

๗๕

วิธีดำเนินการ

๗๕

สรุปผลการวิจัย

๗๗

ขอเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา

๘๑

ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการวิจัยต่อไป

๘๓

บรรณานุกรม

๘๔

ภาคผนวก

๘๘

ภาคผนวก ก. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

๘๙

ภาคผนวก ข. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๐๖

ภาคผนวก ค. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑๐๘

บัญชีตาราง

การวาง	หน้า
๑	กำหนด โรงเรียนที่ไว้ไว้กลุ่มตัวอย่างใน แต่ละจังหวัด
๒	วาง ออกแบบชั้น ม.ป.๓ และ ม.ป.๕ จำแนกตามโรงเรียน
๓	วาง ออกแบบชั้น ม.ป.๓ และ ม.ป.๔ ที่เลือกโรงเรียน
๔	วาง ออกแบบชั้น ม.ป.๓ และ ม.ป.๕ ที่เลือกโรงเรียน
๕	ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๓ ที่เลือกโรงเรียน
๖	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๓ ที่เลือกโรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงกับกลุ่ม
๗	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๓ ที่เลือกโรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงกับกลุ่ม
๘	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๓ ที่เลือกโรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงกับกลุ่ม
๙	ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๕ ที่เลือกโรงเรียน
๑๐	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๕ ที่เลือก โรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงกับกลุ่ม
๑๑	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ป.๕ ที่เลือก โรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูงกับกลุ่ม

ตาราง		หน้า
๒๒	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕	๒๑
๒๓	เหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูที่มีความสำคัญเพื่อวิชาชีพของนักเรียนชายหญิง ชั้น ม.ร.๓ และชั้น ม.ร.๕	๒๒
๒๔	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายและหญิง ชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕	๒๓
๒๕	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายและหญิง ชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้ กับอาจารย์การ	๒๔
๒๖	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้ กับอาจารย์	๒๕
๒๗	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้กับการศึกษาชั้น	๒๕
๒๘	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้กับการศึกษาชั้น	๒๕
๒๙	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้กับการศึกษาชั้น	๒๕
๓๐	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ที่มีความรู้ความเข้าใจพอรู้กับการศึกษาชั้น	๒๕

การวาง	หน้า
๓๑	กะป๋องที่ได้จากการทดลองด้วย ๒ กระป๋อง ที่ใช้กับโรงเรียนราชวินิต ๘๕ คน ๑๐๖
๓๒	กะป๋องที่ทำจากกระดาษไขด้วย ม.ร.๕ ของนักเรียนชั้น ม.ร.๕ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จำนวน ๕๙ คน ๑๑๐
๓๓	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา การเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในเรื่อง ความสามารถในการวาดภาพ ๑๑๔
๓๔	การประมาณค่าเฉลี่ยในการเลือกเรียนการสอนนักเรียนชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๔ ๑๑๖
๓๕	การประมาณค่าเฉลี่ยในการเลือกเรียนการสอนนักเรียนชั้น ม.ร.๓ และ ม.ร.๕ ๑๑๘
๓๖	กะป๋องที่ใช้ในการเลือกนักเรียนต่าง ๆ ๑๐ คน จากวงล้อการเลือก ๑๒๑

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า แต่มีใ้หมายความว่าการศึกษาจะช่วยทำให้คนเฉี่ยวฉานมีความรู้กว้างขวางขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการศึกษาที่ดีควรจะต้องฝึกอบรมให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ ศาสตราจารย์ ดร. สุกใจ เหล่าสุนทร กล่าววว่า การศึกษาที่ดีควรจะต้อง รั้งสูง เจริญให้ประชาชนเลเมืองมีความสามารถ ๒ ประการ คือ

๑. ความสามารถที่จะเป็นพลเมืองของประเทศชาติ ก็ต้องสามารถอยู่ในสังคมของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ไม่เป็นที่รังเกียจของคนอื่น ๆ ในชุมชนนั้น และดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์แก่ชุมชนนควย

๒. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพสุจริตตามความถนัด และความสามารถที่ตนได้ศึกษา เพื่อเป็นการช่วยดำรงชีวิตของตนและครอบครัวให้เป็นภาระแก่ชุมชนที่ตนอยู่รวม ความสามารถในการประกอบอาชีพนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นความสามารถในการผลิตเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญมั่นคงถาวรไปในเวลาเดียวกัน

ดังนั้นจึงมุ่งหมายสำคัญในการจัดการศึกษาก็คือ การให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพและรู้จักใช้ความสามารถที่มีอยู่ทำให้อาชีพของตนเจริญก้าวหน้า มีผลิตและรายได้สูงขึ้น ซึ่งจะมีผลสะท้อนทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติเจริญตามไปควย ฉะนั้นการประกอบอาชีพจึงนับ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในวิถีชีวิตของพวกเรา แต่การประกอบอาชีพดังกล่าวนี ก็ควรจะมีการพอใจในงานอาชีพที่ตนทำอยู่ควย เพราะปัจจัยที่จะช่วยให้บุตรมีความสุข และสมบูรณ์ในวิถีชีวิตอย่างเต็มทีคือ ความพึงพอใจในงานซึ่งตน

ประกอบหาเลี้ยงชีพอยู่นั่นเอง ๒

กระบวนการที่รากฐานซึ่งเกิดขึ้นก่อนการประกอบอาชีพก็คือ การพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพ กระบวนการนี้ไม่ว่าจะกระทำโดยง่าย เพราะจากการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นไปอย่างถูกต้อง ก็จะทำให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จและความสำเร็จในชีวิต แต่จากการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นไปอย่างผิดพลาดก็จะยังเกิดผลเสียหายนานาประการ เมื่อการเลือกอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นแล้ว สิ่งจำเป็นอีกอย่างหนึ่งที่จะต้องหาทางช่วยเหลือนักเรียนผู้เลือกอาชีพโดยถูกต้องและเหมาะสมก็คือความสามารถของตน โดยปกตินักเรียนมัธยมศึกษามีได้ ๓ และระดับมัธยมศึกษาที่ ๔ วิชาที่เป็นพวกที่ของมีปัญหาคือการเลือกอาชีพมากที่สุด เฉลิมชัย อุบลพงศ์ ได้แสดงความกตัญญูเกี่ยวกับการเลือกอาชีพอย่างลึกซึ้งไว้ดังนี้

นักเรียนจะมีความยุ่งยากเป็นอันมากในการที่จะตัดสินใจว่า ตนควรจะเลือกศึกษาต่อในระดับไหน และในวิชาอะไรดี ถ้านักเรียนเหล่านั้นสามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่ตนเองตามความเป็นจริง (Realistic) แล้ว เขาเหล่านั้นก็มีโอกาสจะประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน แต่ถ้านักเรียนไม่สามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่ตนเองตามความเป็นจริง เขาเหล่านั้นก็มีโอกาสจะประสบความล้มเหลวได้

ด้วยเหตุนี้การช่วยการให้คำปรึกษาทางการศึกษาจึงมีความสำคัญกับนักเรียนในระดับนี้มาก เพราะการเลือกอาชีพของนักเรียนในระยะวัยนี้มักจะพิจารณาเพียงผิวเผิน ไม่คำนึงถึงความสามารถที่ตนมีอยู่ ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียหายได้หลายประการ ขาดคุณสมบัติในการ

๒ ศิษยาภิบาลกระทรวง กองเผยแพร่การศึกษา บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ หน้า ๑๑.

๓ เฉลิมชัย อุบลพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ การเลือกเรียนต่อของนักเรียน มศ. ๓ และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยการศึกษาศรีสุริยราชวิทยาลัย ประสานมิตร ๒๕๑๑.

เด็กเรียนวิชาและการประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสม ย่อมแสดงเป็นปรากฏการณ์ให้เห็นได้
 ๕
 หายทาง เหนือ ๑

✓ เกี่ยวกับการเลือกเรียนวิชาชีพ

๑. เรียนไปไม่สำเร็จ ก่อตั้งกลางคัน
๒. เรียนไปแล้ว ต้องเปลี่ยนเรียนวิชาใหม่
๓. เรียนไปอย่างทรมานใจ
๔. เรียนไปแล้วรู้สึก วิชาที่พินิจได้ถูกกับนิสัยของตัวในภายหลัง

✓ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

๑. ทำงานไม่ก้าวหน้า
๒. ทำงานคอยความไม่สบายใจหรือฝันทำ
๓. เปลี่ยนการงานบ่อย ๆ
๔. ทำงานไม่ได้ดี
๕. หึงงาน วางงาน

จะเห็นว่าจุดอ่อนเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องทำลายทั้งเวลา แรงงาน ทรัพย์ ความก้าวหน้าของบุคคล และลดสมรรถภาพทางเศรษฐกิจของประเทศชาติด้วย จะมีแต่ทำหน้าที่แนะนำจึงควรจะได้ใจ และมองเห็นความสำคัญในเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้เพราะได้มีส่วนช่วยแก้ไขนักเรียนเหล่านี้เลือกอาชีพได้ถูกทางและเหมาะสมมากที่สุด

ถ้าผู้ทรงอำนาจเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสำคัญมาก จะเห็นได้จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า ... เราอาจารย์

๕ ที่งานวิชาการ, กระทรวง การนิเทศเกี่ยวกับงาน หน้า ๑๒๔ - ๑๒๖.

๕ พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา
พิธีพระราชทานปริญญาบัตร การศึกษานิตยศึกษิตกิมศักดิ์ และพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิต
และนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๑ หน้า ๔๔.

ยกย่องครูมาก สงเคราะห์ครูไว้ในบุพการี รองจากบิดา มารดา ไหว้ว่าผู้ใด แม่มีศักดิ์ มีอำนาจเพียงใด ก็ยังยำเกรง เรือฟังครู ไม่ลบหลู่ ไม่จู่บังครู เพราะเราถือว่าครูเป็นผู้ ปูทางทั้งทางบุญและความดีให้แก่เรา เห็นผู้ที่ปิ่นเราให้เป็นคนดีมีประโยชน์ ฉะนั้นครูจึงเป็น กำลังสำคัญในอันที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาของชาติมีคุณภาพดี และบังเกิดผลไปตามแนวทางที่วางไว้ ควบ เหตุนี้จึง เป็นหน้าที่ของกรมการฝึกหัดครูที่จะต้องส่งเสริมเรื่องปริมาณและ คุณภาพในการผลิตครูควบคู่กันไป ในด้านคุณภาพนั้น ดร. ชู แสงศักดิ์^๖ ได้แจ้ง ความถึงเหตุว่าควรคัดเลือกผู้ที่มีใจรักจะเป็นครู มาเรียนครู และมาเป็นครู ก่อนที่รักรวิชาวิธี นั้นแล้วออกมาก็ยังต้องมีอุดมคติที่จะทำงานของครูให้โดยดีเป็นที่พอใจ สำหรับด้านปริมาณ ก็เห็นว่า นอกจากจะผลิตครูได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และเพื่อชดเชย กับจำนวนครูที่จะออกหรือตายไปแล้ว ยังต้องคิดคำนวณเผื่อว่าเวลาที่ของสูญเสียกันเนื่องมาจาก ผู้เรียนสำเร็จแล้วไม่ประกอบอาชีพครูอีกด้วย^๗ เกิดเฉลี่ยแล้ว ความสูญเสียนี้ถ้ามีประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนครูที่ผลิตได้แต่ละปี^๘ ทั้งนี้ การผลิตครูจึงมีส่วนสัมพันธ์กับการ รับนักเรียนเข้ามาเรียนในโรงเรียนฝึกหัดครูอย่างมาก ควบ เหตุผลดังกล่าวจึงได้ทำการวิจัย ถึงเหตุผลของนักเรียนใหม่ใน ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ เกี่ยวกับการเลือก และไม่เลือกเรียน ทางครู เพื่อจะได้ทราบถึงเหตุผลของนักเรียนแต่ละคน และจะได้นำมาเป็นประโยชน์ในการ ปรับปรุงการฝึกหัดครูให้ดีขึ้นต่อไป

^๖ ชู แสงศักดิ์ ดร. "ความรับผิดชอบของครู" ครูกับชีวิตเราก่อนของประเทศ เอกสารการประชุมทางวิชาการของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๑๓ หน้า ๑๐.

^๗ มูญณี อธิการ และ รัตนา พันบุญเต็ก ดร. "การเตรียมครู" ครูกับชีวิตเราก่อนประเทศ เอกสารการประชุมทางวิชาการของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๑๓ หน้า ๑๑.

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งการจะทราบหา

๑. นักเรียนที่กำลังจะจบชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ จะเลือกเรียนครูมากน้อยเพียงใด
๒. นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด
๓. นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีฐานะความเป็นอยู่อย่างไร
๔. นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในการเลือกแตกต่างกับนักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพอื่นอย่างไร
๕. นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๔ มีเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูอย่างไร
๖. นักเรียนที่ต่างเพศกันอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะความเป็นอยู่และระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ

๑. การจัดการฝึกหัดครูของประเทศไทย เกี่ยวกับ
 - ๑.๑ การขยายสถาบันฝึกหัดครูออกไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
 - ๑.๒ การรับและการคัดเลือกนักเรียนเพื่อจะเข้าเรียนโรงเรียนเพียงพอดังในจำนวนและคุณภาพ
 - ๑.๓ การปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนให้ทันมาตรฐาน และเหมาะสมแก่ผู้เรียน เพื่อจะได้ครูที่มีสมรรถภาพยิ่งขึ้น

๒. การจัดโครงการแนะแนวในสถานฝึกหัดครู เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๒.๑ การปลูกฝังลักษณะของครูที่ดี

๒.๒ การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู

๒.๓ การร่วมมือกันทุกฝ่าย ในสถานฝึกหัดครู เพื่อรักษาไว้ซึ่งความ

มั่นคงของอาชีพ

๓. การจัดโครงการแนะแนวอาชีพ และการศึกษาในโรงเรียนมัธยมในเรื่องต่อไปนี้

๓.๑ การจัดเผยแพร่ข่าวสาร เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ และแนวทางการศึกษาต่อการปฏิบัติหน้าที่ทักษะทางงานสังคมแก่นักเรียน

๓.๒ การจัดบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพแก่นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง

๓.๓ การเสริมสร้างให้นักเรียนสนใจและมีทัศนคติที่ดีถูกต้องต่ออาชีพต่าง ๆ และการประกอบอาชีพ

๓.๔ การร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน บิณฑูการ หรือผู้ประกอบการ และนักเรียนในการวางแผนโครงการอาชีพที่ตรงกับความสามารถและความถนัดของนักเรียน

ข้อสังเกตเบื้องต้น :

๑. คำตอบของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการค้นคว้าวิจัยถือเป็นเหตุผลที่แท้จริงของนักเรียน และเป็นที่เชื่อถือได้

๒. นักเรียนที่ใด เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถในการพิจารณาเหตุผลและประมาณการความรู้สึกรสชาติของตนต่อสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การศึกษารังสีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย หญิง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ รวม ๕๐ โรงเรียน ในภาคกลาง ๒๔ จังหวัด จำนวนนักเรียน ๒๓๔๔ คน
๒. อาชีพของบิดา มารดา พิจารณาเป็น ๓ ประเภท คือ
 - ๒.๑ ครัว อาหารย
 - ๒.๒ อาารการอื่น ๆ
 - ๒.๓ ไม่ใ้กรู และอาารการอื่น ๆ
๓. ระดับการศึกษาของบิดามารดา พิจารณาเป็น ๓ ระดับดังนี้
 - ๓.๑ ประถมศึกษา (ต่ำกว่า ป. ๔ และรวมทุกไปไ้โรงเรียนทั้งสี่อัย)
 - ๓.๒ มัธยมศึกษา (สูงกว่า ป. ๔ แต่ไม่เกีย ม.ศ. ๔ - ๖)
 - ๓.๓ อุดมศึกษา (สูงกว่า ม.ศ. ๕ - ๖)

คำจำกัดความที่เฉพาะ

"นักเรียน" หมายถึงนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์รวม ๕๐ โรงเรียน ในภาคกลาง ๒๔ จังหวัด จำนวนนักเรียน ๒๓๔๔ คน

"อาชีพอื่น ๆ ที่นักเรียนเลือก" หมายถึงอาชีพที่นักเรียนตอบมาในแบบสอบถาม

"ระดับการ เรียน" หมายถึงคะแนนจากการสอบไ้โดยพิจารณาหาระกั เบรเอนไคล์ของนักเรียนและกลุ่มที่สอบจากขอสอบอันเดียวกันดังนี้

นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ พิจารณาเบรเอนค้ของผลการสอบไ้ไ้เบรเอน ม.ศ. ๒

นักเรียนชั้น ม.ก. ๔ พิจารณาเบรเอนค้ของผลการสอบไ้ไ้เบรเอน ม.ศ. ๔

โดยแบ่งดั้กับ เบรเอนไคล์ ดังนี้

เบรเอนไคล์ที่ ๔๔ - ๕๕ เป็นทุกเก

เบอร์เซมไคล์ที่ ๑๖ - ๘๓ เป็นพวกปานกลาง

เบอร์เซมไคล์ที่ ๑ - ๑๕ เป็นพวกอ่อน

"เหตุนี้" จาก The American College Dictionary อธิบายความ
หมายพอสรุปได้ว่า หมายถึงสิ่งที่หมายถึงความเฝ้าของบุคคล หรือหมายถึงความจริง หรือ
แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจ การกระทำหรือความเฝ้าของบุคคล
ในที่นี้หมายถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกและไมเลือกเรียนครูและอาชีพอื่น ๆ ของนักเรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อสมมติฐาน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

งานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาและทำการวิจัยไว้ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ แต่ที่รวบรวมได้มีดังนี้

บีเชอ และ แทตเทต^๑ ทำการวิจัยเรื่อง "ความมุ่งหวังในอนาคต ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา" จำนวน ๑๕๒ คน โดยให้เฉลยตอบตามใบ เครื่องมือการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมากกว่า ๑ ใน ๓ เห็นว่าการเรียนต่อในระดับวิทยาลัย และมีเพียงจำนวนน้อยที่ตอบการ เรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนส่วนมากสนใจเลือกอาชีพที่สะดวกและบรรเทาภาระ

เชอร์โรน^๒ ได้ศึกษาเรื่องกานิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักเรียนหญิง ชั้นปีที่ ๗ และ ๘ จำนวน ๑๕๒ คน และบิดามารดาของนักเรียนกลุ่มนี้ด้วย ผลการศึกษพบว่า บิดามารดา และบุตรต่างเลือกการมีรายได้ และมีความมั่นคงในอาชีพ เป็นกานิยมทางอาชีพที่สำคัญที่สุด

เฟลด์สตรอม^๓ ได้ทำการวิจัย เกี่ยวข้องกับประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นครู

^๑ Ezell, Lonnie J., and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future", The Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.

^๒ Ferrone, Philip. A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls", The Personnel and Guidance Journal, 44:254-257, November, 1965.

^๓ Fieldstrom, Clarence, An Analysis of Factors Influencing the Decision to Become a Teacher", Journal of Educational Research, XVIII, pp. 659-667. May, 1955.

ของนิสิตมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย จำนวน ๒๓๐ คน โดยที่แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ
 ทดสอบ ทดสอบการศึกษาระดับปริญญา

๑. นิสิตจำนวน ๕๐ เปอร์เซนต์ ตัดสินใจเข้าเป็นครู เมื่อจบมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย (High School)

๒. นิสิตจำนวน ๔.๓ เปอร์เซนต์ เข้าเป็นทีมประสบการณ์ในการสอน ซึ่งเป็น
 ส่วนหนึ่งของหลักสูตรในมัธยมศึกษาตอนปลาย

๓. นิสิตจำนวน ๔.๓ เปอร์เซนต์ เข้าเป็นทีมที่เป็นสมาชิกของ Future of
 Teacher of America ในระดับชั้นเรียนอยู่ในมัธยมศึกษาตอนปลาย

๔. นิสิตจำนวน ๓๑.๓ เปอร์เซนต์ เคยได้รับการแนะนำให้มีความรู้ความ
 เข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ

๕. นิสิตที่มีความรู้ความเป็นครู หรือคนใดคนหนึ่งเป็นครู มีจำนวน ๘.๒ เปอร์-
 เซนต์

๖. นิสิตที่เลือกเป็นครูถือว่า สิ่งสำคัญที่สุดคือการเป็นครู ทำให้มีโอกาสต่าง ๆ
 ดังต่อไปนี้

๖.๑ ได้ช่วยเพื่อนนักเรียนในปัญหาชีวิต มีทัศนคติว่าเป็นพลเมืองดี
 และมีความสนใจในลูกความดี

๖.๒ ได้ทำงานเกี่ยวกับนักเรียน และมีโอกาสกระตือรือร้นส่งเสริมให้
 นักเรียนแสดงออกในทางที่ดี

๖.๓ ได้มีบทบาทที่สำคัญในการดำรงรักษา และส่งเสริมการดำเนิน
 ชีวิตแบบประชาธิปไตย

๖.๔ ได้ทำงานที่จะทำให้ตนเองมีความเจริญก้าวหน้า

๖.๕ ได้ทำงานตามสาขาความรู้ทางวิชาที่ตนเองสนใจอย่างมาก และ
 ยังได้ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ และพัฒนาความรู้ความรอบรู้

๓. องค์ประกอบที่มีผลกว่าว่ามีอิทธิพลมากที่สุด ที่ เป็นสาเหตุทำให้ตัดสินใจ
เขาเป็นครู คือ

๓.๑ ครู

๓.๒ เพื่อน หรือญาติ

๓.๓ ขาวจากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับความต้องการครูเพิ่มขึ้น

๓.๔ ใบปลิว บทความในวารสาร และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับอาชีพครู

และการศึกษา

๓.๕ บิดา มารดา

ก๊วยอิงแอม และ มอเรีย^๔ ศึกษาแรงจูงใจที่เป็นเหตุผลในการประกอบอาชีพครู
ของครูประถมศึกษามัธยมศึกษา โดยได้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การค้นคว้า
ผลปรากฏว่า แรงจูงใจที่เป็นเหตุผลสำคัญในการเข้ามาเป็นครูของครูประถมศึกษาคือความ
มั่นคงของตำแหน่ง ความชอบอาชีพครูอย่างแท้จริง ความมั่นคงของรายได้ ฯลฯ ส่วนใน
ระดับมัธยมศึกษา คือความมั่นคงของตำแหน่ง ทางที่จะไปศึกษาต่อและวางแผนมั่นคงของรายได้
โมริ^๕ วิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นครู โดยให้สถิติ
ที่เรียนครูในมหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐ จำนวน ๔๘๖ คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม นิสิตเหล่านี้
มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีลงมา ผลปรากฏว่า

๑. ภูมิทางทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ระยะเวลาในการตัดสินใจ
เขาเป็นครู และระยะเวลาที่จะประกอบอาชีพครู ของนิสิตชายและนิสิตหญิง มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ

^๔ Cunningham, K.S. and Morey, Elwyn A., Children Need Teachers,
Melbourne University Press, 1947, pp. 144-146.

^๕ Mori, Tokako "Analysis of Factors Influencing Motivations
For Becoming a Teachers", Journal of Educational Research,
December, 1966.

๒. ความแตกต่างระหว่างเพศจะมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของอาชีพครู

๓. ความแตกต่างระหว่างเพศ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกระตุ้นทัศนคติเราเป็นครู

๔. แรงจูงใจที่ทำให้เข้ามาเป็นครูนั้น เป็นผลขององค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ทัศนคติของแชนแนลที่ต่อคุณภาพของอาชีพครู และความรู้สึกเกี่ยวกับความทองการของตนเองที่เข้ามาเป็นครู

๕. มาบรี ได้ศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเราเป็นครู

โดยใ้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าครูที่มีแผนการเรียนสูง ๆ เรียนครูเพราะได้รับทุน และครูที่มีผลการเรียนสูงยังไม่แน่ใจว่าจะยึดอาชีพครูตลอดไป เพราะอาจเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นใดตามโอกาส ซึ่งตรงกันข้ามกับครูที่มีผลการเรียนต่ำ ทั้งนี้เพราะครูพวกนี้มีความแน่ใจว่าจะออกไปประกอบอาชีพครู

๖. เวคแมน ศึกษาเหตุผลในความต้องการที่จะเป็นครูของนิสิตในวิทยาลัยสองแห่ง จำนวน ๔๔๔ คน โดยใ้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แล้วนำเหตุผลที่ได้ของนิสิตมาเปรียบเทียบกัน พบว่านิสิตทั้งสองมหาวิทยาลัยจัดอันดับเหตุผลของความทองการเป็นครูเรียนลำดับดังนี้

๑. ชอบเด็กและทองการช่วยเหลือเด็ก
๒. ทองการช่วยเด็กให้ปรัญญาการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่า
๓. รู้สึกว่าชอบอาชีพครู

๖ Mabry, Norris Kemp, "A Comparison of Two Measured Ability Groups of Georgia Teachers with Respect to Factors Influencing Their Decisions to Enter the Teaching Profession", Dissertation Abstracts 28:143-4, July September, 1967.

๗ Wellbank, Mary L., "Why Teach ? ", Journal of Educational Research XLVIII, 699-703, May, 1955.

๔. รู้ดีกว่าตัวเองจะทำประโยชน์ในด้านการสอน และการรักษาได้
แมดก วิลลิส เจ และ เพจ เจโรม เอ็ม ได้รวบรวมผลการวิจัยของบุคคล
ต่าง ๆ ดังนี้

ฮอยท์ (Hoyt) ศึกษาถึงเหตุผลในการเลือกอาชีพครู ของนักศึกษา ๕๗๐ คน
จากโรงเรียนฝึกหัดครู ๑๘ แห่ง ผู้วิจัยได้สรุปว่า เหตุผลสำคัญในการเลือกอาชีพครูทั้งระดับ
ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา คือ มีความชอบที่จะทำงานร่วมกับเด็กนักเรียนในระดับนั้น ๆ

คราเมอร์ (Cramer) ศึกษาความสัมพันธ์ที่มีต่ออาชีพครูของนักศึกษามัธยมศึกษา
ศึกษาต่อมหาวิทยาลัย สังกัดจำนวน ๖๘๘ คน ใน South Dakota ผลปรากฏว่า นักเรียน
๔๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่สนใจอาชีพครู โดยให้เหตุผลดังนี้คือ อาชีพครูเงินเดือนน้อย ไม่มีอิสระ
ไม่มีงานมั่นคงในอาชีพ ไม่ได้รับการเคารพยกย่อง และเป็นอาชีพที่ไม่ก้าวหน้า

ฮาร์ดเวย์ (Hardaway) ศึกษาเหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกอาชีพครู
ของนักศึกษามัธยมศึกษา สังกัดจำนวน ๑๓,๗๖๔ คน ในรัฐอินดีแอนา (Indiana) ผลปรากฏ
ว่ามีนักเรียนเพียง ๘ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นที่สนใจอาชีพครู โดยให้เหตุผลดังนี้

๑. อาชีพครูให้ความเพลิดเพลินในการทำงานร่วมกับเด็ก
๒. อาชีพครูทำให้มีโอกาสให้บริการสังคม
๓. อาชีพครูเป็นอาชีพที่น่าสนใจ
๔. อาชีพครูทำให้การยกย่องสมาคมกับบุคคลหลายระดับ
๕. มีวันหยุดมาก

สำหรับผู้ที่ไม่สนใจอาชีพครู ให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่ไม่น่าสนใจ มีรายได้
และสภาพการทำงานไม่ดี

✂ เฟอร์ก (Ford) ศึกษาความกึกก้องที่มอดาร์ปอร์ของนักเรียนปีที่ ๒ และ ปีสุดท้าย จำนวน ๑๔๐๐ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ๕ แห่งใน Los Angeles County โดยได้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือนี้อย่างรวดเร็ว ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง เมื่อถามว่า พวกเขารู้สึกประทับใจในลักษณะต่าง ๆ ของครูที่กึกก้องขึ้นมา สำหรับเหตุผลที่ทำให้เขาเลือกอาชีพครู จากเรื่องสำคัญความสำคัญไฉนนี้ พอไวในการให้ทำงานร่วมกับนักเรียนและช่วยเขาได้ก่อน ประการหนึ่งที่ถ่ายทอดคือ ความรู้ มีโอกาสในการทำงานที่ดี และเป็นอาชีพที่น่าสนใจ

✂ สโลเบตส์ (Slobots) ได้ศึกษาก่อนที่จะถึงทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิตปีที่ ๑ จำนวน ๘๗ คน ในวิทยาลัยครู โดยได้แบบสอบถามปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการค้นคว้า ผลปรากฏว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างมีความกึกก้อง และมีทัศนคติต่ออาชีพครูดังนี้

๑. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ให้ความสนุกสนาน และเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้า
 ๒. อาชีพครูมีความสำคัญตรงที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่เด็กได้
 ๓. อาชีพครูมีส่วนช่วยเขื่อนักเรียนไม่หลงทาง
 ๔. ส่วนไม่คิดเองอาชีพครูก็ถือเป็นอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย
- ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติ

งานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ส่วนมากกระทำในสหรัฐอเมริกา สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ เท่าที่รวบรวมได้มีดังนี้คือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ บุญถึง แนนทนา ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพกับ โอกาสทางอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๖ บางกลุ่มในจังหวัดชลบุรี โดยได้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๖ ส่วนใหญ่สนใจอาชีพธุรกิจ การค้า การขาย และนักเรียนหญิงเกือบทั้งหมดสนใจอาชีพพยาบาล มากกว่าอาชีพอื่น แต่ได้จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า อาชีพที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับสองจะรองตามความจริง

กว่าอารักขาโรงเรียนเล็กเป็นอันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติแรงงานของราชินีและของ
จังหวัดฉะเชิงเทรา การที่นักเรียนเกิดความคิดไปทรงถามความเป็นจริงนั้นอาจเนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่าง
มาจากการยอมรับที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงก็เป็นได้

๑๐ เฝิงโจ ฟังพระเกียรติ สรรพ ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ในเรื่อง
อารักขาทาง ๆ ไหวงจำกัด นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการมีอาชีพแพทย์ตามความนิยมของกันทั่วไป
และอิทธิพลนี้ก็นำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพทาง ๆ และเกิดความสนใจ
ที่จะศึกษาเข้าเรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพนั้น ๆ คือ ความคิดเห็นและความสนใจในค่าเฉลี่ย
ของปริมาณการ

๑๑ วัฒนา กกกำแหง และ สดายุ พัทธมณี ได้ทำการสำรวจความข้องใจเกี่ยวกับ
การศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๑ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชาย เล็กเรียนอาชีพแพทย์มากที่สุด (ร้อยละ ๒๓.๓๔) และ เลือก
อาชีพครูเป็นอันดับสุดท้าย (ร้อยละ ๑.๔๓) ส่วนนักเรียนหญิง เลือกอาชีพ แพทย์มากที่สุด
(ร้อยละ ๓๓.๔๓) และเลือกอาชีพครูเป็นอันดับรอง (ร้อยละ ๒๔.๒๓)

๑๒ ทศนิยม สุทธิวิ ได้ศึกษาถึงทัศนคติและความสนใจของนักเรียนที่มีต่ออาชีพใน
พ.ศ. ๒๕๐๑ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ
นิสิตแพทย์บางส่วน ผลการศึกษพบว่า จักรณะงานอาชีพที่นิสิตพอใจได้แก่อาชีพที่มีความมั่นคง

๑๐ เฝิงโจ ฟังพระเกียรติ "การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ เพื่อบรรณวิทยารัฐบาล กรุงเทพมหานคร ๒๕๐๐.

๑๑ วัฒนา กกกำแหง และ สดายุ พัทธมณี "การสำรวจความข้องใจเกี่ยวกับ
การศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๑" หน้า ๔ - ๕.

๑๒ ทศนิยม สุทธิวิ "ทัศนคติและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์
เพื่อบรรณวิทยารัฐบาล กรุงเทพมหานคร ๒๕๐๑.

ปกคณั ถิระ มีเกียรติ และเปิดโอกาสให้มีความสามารถพิเศษ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ วีรธรรม พงษ์วิลาส^{๑๓} ได้ศึกษาหาเหตุทำให้ นักเรียนเล็ก เรียนในโรงเรียนพาณิชย์การ โดยใ้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนเล็ก เข้าเรียนหลายสาเหตุต่อไปนี้คือ สัมภังค์โรงเรียนเอกชนตนเอง บิดามารดาให้เรียน มีผู้แนะนำ เข้าใจว่าเรียนง่าย เรียนตามเพื่อนและเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้

✕ เรื่องไร พูนพานิช^{๑๔} ได้สำรวจการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียนฝึกหัดครู ส่วนกลาง ในชั้น ม.ก. สูง ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๘ จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า บิดามารดา ของนักเรียนฝึกหัดครูมีอาชีพอื่น ๆ (ไม่ใ้มาทำการ) มากที่สุด (ประมาณ ๘๖ เปอร์เซ็นต์) รองลงมาคืออาชีพการทำการ (ประมาณ ๓๒ เปอร์เซ็นต์) และอาชีพเกษตรกร (ประมาณ ๑๒ เปอร์เซ็นต์)

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ บุญธรรม สุขสมิตี^{๑๕} ได้ศึกษากำขี้นทางอาชีพของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งนักเรียนชาย และหญิง รวม ๓๐๐ คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับ สักัญญาสูง เห็นความสำคัญอง เกณฑ์ในการ เลือกรอาชีพดังนี้ การมีผู้บังคับบัญชา เป็นนักบริหาร ที่ดี การมีอาชีพสุจริต ความสบายใจในการทำงาน และการมีอิสระในการทำงาน ส่วน นักเรียนที่มีระดับสััญญากำไ้ไม่เห็นความสำคัญอง เกณฑ์ในการ เลือกรอาชีพเหล่านี้

^{๑๓} วีรธรรม พงษ์วิลาส "เหตุที่นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนพาณิชย์การ" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี กฎศาสตร์ ๒๕๐๖.

^{๑๔} เรื่องไร พูนพานิช "การใ้รวบรวมประจำวันของนักเรียนฝึกหัดครูในสถานฝึกหัดครู (เฉพาะว่า กลาง)" หน้า ๘ - ๙.

^{๑๕} บุญธรรม สุขสมิตี "กำขี้นทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เพื่อรับปริญญาโท กฎศาสตร์ ๒๕๐๐.

๑ ปู่เฒ่าตัวนี้เอง เจริญชัย อุนลพพงศ์^{๑๖} ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. ๓ จำนวน ๕๕๐ คน จากโรงเรียนมัธยม ๗ แห่ง ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากเลือกเรียนได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง และนักเรียนหญิงเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมีจำนวนมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนมากเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

ผลการวิจัยทั้งหมัที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่าคุณค่าการวิจัยแต่ละงานต่างมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงเหตุผล ความสนใจ แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพต่าง ๆ รวมถึงอาชีพการงานของนักเรียนชายหญิงในระดับต่าง ๆ กัน จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนส่วนใหญ่จะพิจารณาในค่านายได้ เกียรติ ความมั่นคงของอาชีพ ส่วนเหตุผลของผู้เลือกนั้นก็เพราะเห็นว่า อาชีพนั้นให้ความเพลิดเพลินในการอยู่ร่วมกับเด็กมีเพื่อนมาก และเป็นการช่วยเหลือสังคม นอกเหนือจากเหตุผลดังกล่าวก็ยังมีส่วนประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย คือ ภูมิปัญญา ความสามารถของตนเอง

เบื้องหลังสมมติฐานในการวิจัย

ศาสตราจารย์ ดร. สุกใจ เพาะสุนทร^{๑๗} กล่าวถึงสาเหตุสำคัญในการเลือกอาชีพของนักเรียนไว้ดังนี้

๑. ความลังเลอันเกิดจากความสับสนใจในอาชีพ
๒. เกียรติยศ และชื่อเสียงอันเกิดจากอาชีพนั้น
๓. ความนับถือที่จะได้รับจากประชาชนในที่นั้น ๆ

^{๑๖} เจริญชัย อุนลพพงศ์ "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ. ๓ และบทบาทของโรงเรียน ในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท" เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๐

^{๑๗} สุกใจ เพาะสุนทร พร. วิทยานิพนธ์ในโรงเรียน บัณฑิตศึกษา หน้า ๖๔ - ๖๕.

๕. เครื่องแบบหรือ เครื่องแต่งกายสำหรับอาชีพ
๘. การสืบอาชีพจากบิดามารดา หรือบรรพบุรุษ
๖. ตัวอย่างที่เด่นชัดของชุมชน หรือของประเภท

ทั้ง ๖ ประการที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้เด็กเริ่มตัดสินใจเลือกเรียนวิชาที่ต่าง ๆ ได้ ขณะเดียวกัน พ่อแม่ และเพื่อน ๆ ก็มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมาก กล่าวคือ นักเรียนบางคนจะเลือกอาชีพตามอาชีพของบิดามารดา บางคนก็เลือกอาชีพตามเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถที่ตนมีอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ย่อมเห็นเองแล้วว่า นักเรียนจะประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพทุกคนไม่ได้ ทั้งนี้เพราะความสามารถของแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน

สำหรับผู้ที่เลือกเรียนอาชีวศึกษาก็ย่อมจะต้องมีแรงจูงใจบางอย่างที่ทำให้เขาเลือกเรียนจนจนได้ เช่น ภูมิใจแล้วพบว่าเลือกเรียนอาชีวศึกษาจะมาจากการยอมรับที่บิดามารดาเป็นครู ทั้งนี้เพราะโลกกว้างขวาง บิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุตร ส่วนในทางความสามารถทางการเรียนก็เช่นกัน มักมีผู้กล่าวอยู่เสมอว่า การเรียนอาชีวศึกษาไม่ว่าจะเรียนเก่งหรือเรียนอ่อน ก็สามารถจะเรียนไปด้วยกันทั้งนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่าไม่ได้เรียนอาชีวศึกษาดีกว่า คนที่เรียนอาชีวศึกษาที่เขาเรียนดีกว่าอื่น ๆ ไปได้แล้ว จึงเขาเลือกเรียนอาชีวศึกษา (โดยเฉพาะในระดับชั้น ม.ศ. ๕)

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้เกิดข้อสมมติฐานขึ้น และจะได้นำการพิจารณาว่าจะเป็นดังกล่าวเหล่านั้นหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนอาชีวศึกษา จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับใดต่อไปนี้
 - ๑.๑ อยู่ในระดับเก่ง สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓
 - ๑.๒ อยู่ในระดับอ่อน สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๕
๒. นักเรียนที่เลือกเรียนอาชีวศึกษา มาจากครอบครัวที่บิดามารดาเป็น ข้าราชการชั้น

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนเกษตร มีเหตุผลในการเลือกไม่แตกต่างจากพวกที่เลือกเรียนอาชีพอื่น

๔. นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ จะมีเหตุผลเกี่ยวกับการไว้วางใจ และไม่ไว้วางใจเรียนเกษตรไม่แตกต่างกัน

๕. นักเรียนที่ต่างเพศกัน อยู่ในกรอบบรรทัดที่มีความภาคภูมิใจและระบับการศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการเลือกเรียนเกษตรไม่แตกต่างกัน.

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในภาคกลาง (ยกเว้นพระนคร - ธนบุรี) จำนวน ๒๔ จังหวัด คือ จังหวัดลพบุรี อุทัยธานี เพชรบูรณ์ สุพรรณบุรี ราชบุรี สระบุรี ชัยนาท อโยธยา นครปฐม นครนายก ปทุมธานี อ่างทอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร สิงห์บุรี นนทบุรี สมุทรสงคราม เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ พิษณุโลก กำแพงเพชร สุโขทัย พิจิตร บึงกาฬจันทบุรี ทั้งนี้ใช้การแบ่งภาคตามสภาพทางภูมิศาสตร์ เป็นเกณฑ์ และ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ นี้ เป็นกลุ่มเอกพันธ์กลุ่มหนึ่ง (Homogeneous Group)

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่สำหรับการวิเคราะห์ตามตัวแปรต่าง ๆ จึงกำหนดให้ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้เฝ้าสังเกตเรียนครูประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ คน

จากการสำรวจโดยส่งแบบถามชนิดปลายเปิด ไปยังนักเรียน ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ในจังหวัด นนทบุรี และ พิษณุโลก ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ และนักเรียนชั้น ม.ก. ๕ ประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ สนใจเฝ้าสังเกตเรียนครูด้วยเหตุนี้จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้ ชั้น ม.ก. ๓ ประมาณ ๒,๐๐๐ คน และ ม.ก. ๕ ประมาณ ๑,๐๐๐ คน ในการหาตัวแทนประชากรมาศึกษาครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified Random) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

๑. สำรวจโรงเรียนที่ทำการสอนถึงชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ในแต่ละจังหวัด แล้วหาอัตราส่วนของจำนวนโรงเรียน ในจังหวัดนั้น ๆ ใช้ตัวรำนส่วนนี้เป็นเกณฑ์ในการกำหนด

โรงเรียนที่จะเอามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละจังหวัด ซึ่งปรากฏดังนี้

ตาราง ๑. จำนวนโรงเรียนที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัด

จังหวัด	ม.ก. ๓			ม.ก. ๕		
	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม
๑. สอนบุรี	๑	๓	๔	๑	๑	๒
๒. อุทัยธานี	๑	๑	๒	๒	๑	๓
๓. เพชรบุรี	๑	๑	๒	๒	๓	๕
๔. สุพรรณบุรี	๑	๒	๓	๒	๑	๓
๕. ราชบุรี	๒	๒	๔	๒	๒	๔
๖. สระบุรี	๒	๑	๓	๒	๑	๓
๗. ชัยนาท	๑	๒	๓	๑	๑	๒
๘. บึงฉลวย	๓	๓	๖	๒	๓	๕
๙. นครปฐม	๑	๓	๔	๒	๑	๓
๑๐. นครนายก	๑	๑	๒	๒	๑	๓
๑๑. ปทุมธานี	๑	๑	๒	๒	๑	๓
๑๒. ฉะเชิงเทรา	๑	๓	๔	๒	๑	๓
๑๓. สมุทรปราการ	๑	๒	๓	๑	๑	๒
๑๔. สมุทรสาคร	๑	๑	๒	๒	๑	๓
๑๕. สิงห์บุรี	๑	๒	๓	๒	๑	๓
๑๖. นนทบุรี	๒	๑	๓	๓	๑	๔
๑๗. สมุทรสงคราม	๑	๒	๓	๒	๑	๓

ตาราง ๑. (ต่อ)

จังหวัด	ม.ศ. ๓			ม.ศ. ๔		
	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม
๑๘. เพชรบูรณ์	๑	๑	๒	๒	-	๒
๑๙. นครสวรรค์	๑	๔	๕	๒	๓	๕
๒๐. พิษณุโลก	๑	๑	๒	๒	๑	๓
๒๑. กำแพงเพชร	๑	-	๑	๑	-	๑
๒๒. สุโขทัย	๑	๑	๒	๒	-	๒
๒๓. พิจิตร	๑	๒	๓	๒	-	๒
๒๔. กาญจนบุรี	๑	๑	๒	๑	-	๑
	๒๙	๑๒	๔๑	๔๔	๑๔	๕๘

อัตราการของจำนวนโรงเรียนที่ใช้ในชั้น ม.ศ. ๓ จะใกล้เคียง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดใน ๒๔ จังหวัด แล้วใช้วิธี Random Sampling หา โรงเรียนโดยการจับสลาก เพื่อต้องการสุ่มตัวอย่างให้ได้ตามจำนวนโรงเรียนตามที่กำหนดไว้

สำหรับโรงเรียนที่มีการสอนกึ่งชั้น ม.ศ. ๔ ในทุกจังหวัด ถือเป็นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษารั้งนี้ โดยไม่ต้องนำมาเข้าอัตราส่วน ทั้งนี้เนื่องจากมวลประชากรมีอยู่น้อย

๒. เมื่อได้โรงเรียนในแต่ละจังหวัดแล้ว พิจารณาเลือกนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนห้องเรียนทั้งหมด ทั้งนี้เพราะถ้าจะเก็บจำนวนนักเรียน ทั้งหมดจากโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างไว้ ก็จะทำให้ต้นทุนของมวลประชากรมีจำนวนเกินกว่าจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่ประมาณไว้ ในกรณีที่โรงเรียนใดมีนักเรียนเพียง หนึ่งห้องเรียนก็จะเก็บมาทั้ง

เพราะถือว่ามีความน้อยอยู่แล้ว ส่วนการผู้ต้องเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ให้อาจารย์ใหญ่
ของแต่ละโรงเรียนเป็นผู้เลือกโดยถือหลักว่า การเลือกห้องเรียนของอาจารย์ใหญ่เป็นการสุ่ม
ตัวอย่างแบบหนึ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล โดยสร้างจากคำตอบที่
ได้จากการส่งแบบสอบถามปลายเปิด ไปยังนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ประมาณ
โรงเรียนละ ๕๐ คน จากโรงเรียนต่อไปนี้

โรงเรียนอำเภอบ้านค่าย	จังหวัดระยอง
โรงเรียนระยอง	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โรงเรียนศรีบุญยานนท์	จังหวัดนนทบุรี
โรงเรียนพิริยาลัย	จังหวัดแพร่
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี	จังหวัดพิษณุโลก
โรงเรียนกุนยบุรี	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
โรงเรียนวิเชียรมาตุ	จังหวัดตรัง

จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และรวบรวมเนื้อหาจากหนังสือ และการวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ
ชั้น ผลการเรียน อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการศึกษาต่อ เพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพภายหลังจาก
จบการศึกษาระดับชั้นของตน รวมทั้งเหตุผลในการเลือกอาชีพนั้น ๆ ๑๓ ข้อ การตอบแบบ
สอบถามตอนนี้ให้นักเรียนเลือกตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ และในตอนท้ายของแบบสอบถามให้
นักเรียนจัดอันดับความสำคัญลงเหตุผลที่ทำให้นักเรียนเลือกอาชีพดังกล่าว

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนครู มีทั้งหมด ๒๓ ข้อ
จะอันดับความสำคัญของเหตุผลอีก ๓ อันดับ กับเหตุผลที่ทำไม่ได้ไม่เลือกเรียนครู ๑๕ ข้อ
พร้อมกับอันดับความสำคัญของเหตุผลอีก ๓ อันดับ โดยให้นักเรียนตอบตามลักษณะของมาตรา
ส่วนประมาณค่า

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อ
มั่น โดยนำไปทดสอบ ๒ ครั้ง กับนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ โรงเรียนระยอง
จำนวน ๕๔ คน ระยะเวลาระหว่างการสอบทั้งสองครั้งนี้ห่างกันประมาณ ๑ สัปดาห์

ถึงแม้ว่าระยะเวลาในการทดสอบทั้งสองครั้งนี้ จะต่างกันเพียง ๑ สัปดาห์ก็ตาม
แต่ผู้วิจัยก็คิดว่าคงจะไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนทราบถึงผลที่ได้จาก
การตอบแบบสอบถามของนักเรียนทั้งสองครั้ง เมื่ออธิบายแล้วสังเกตเห็นว่า นักเรียนมีความเข้าใจดี
และตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบ
ทดสอบโดยใช้สูตร

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ ๐.๖๘ (ดูรายละเอียด
ในภาคผนวก ก.) นับเป็นที่ยอมรับได้ของความเชื่อมั่น ๘๘ เปอร์เซ็นต์

การรวบรวมข้อมูล

โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังอาจารย์ใหญ่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๑๒
จังหวัด ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๑๒ ในช่องแบบสอบถามได้แนบคำชี้แจงอย่างละเอียดสำหรับ

^๒ Garroth, Henry E., Statistics in Psychology and Education, p. 143.

^๓ Ibid, p. 201.

ผู้ดำเนินการไว้ด้วย ส่วนอีก ๑๒ จังหวัดเก็บรวบรวมด้วยตนเอง แบบสอบถามทั้งที่ส่งไปทางไปรษณีย์และที่เก็บรวบรวมด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้นประมาณ ๓,๐๐๐ ฉบับ คือระดับ ม.ก.๓ ประมาณ ๒,๐๐๐ ฉบับ ชั้น ม.ก. ๕ ประมาณ ๑,๐๐๐ ฉบับ เมื่อคัดได้แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้วเหลือ ๒,๓๘๕ ฉบับ หรือร้อยละ ๗๙.๑๖ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด โยงแบ่งเป็นชั้น ม.ก. ๓ จำนวน ๑,๔๓๓ กน. ม.ก. ๕ จำนวน ๘๑๒ กน. จากโรงเรียนต่อไปนี้

ตาราง ๒. จำนวนนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ จำแนกตามโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ก. ๓	ม.ก. ๕
จังหวัดทพบุรี		
วินิตศึกษา	๒๐	๑๒
เจียวก่อฤทธิวิทยา	๑๐	-
โคกสำโรง	๒๐	-
พิบูลวิทยาลัย	-	๓๘
จังหวัดอุทัยธานี		
ทองประสาทเวทย์	๒๗	-
อุทัยทวีเวท	-	๑๒
เบญจมาชุกี	๓๐	๕
จังหวัดเพชรบุรี		
วรุณประสิทธิ์	๒๘	๒๓
สุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย	-	๑๖
ปรีดิรังสรรค์	-	๒๓

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ก. ๓	ม.ก. ๕
พรหมานุสรณ์	๒๖	๓๘
เบญจมาพิทยกิจ	-	๑๕
จังหวัดสุพรรณบุรี		
ศรีรัตนมหาธาตุ	๑๘	-
นเรศวรวิทยาลัย	๒๐	-
ศรีประจันต์	๒๕	-
กรรณสูตศึกษาวิทยาลัย	-	๒๕
สงวนหญิง	-	๑๒
จังหวัดราชบุรี		
ครุฑราชบุรี	๒๒	-
นารีวิทยา	๒๕	-
ปากท่อพิทยาคม	๒๓	-
ราชโบริกานุเคราะห์	๒๒	๓๓
เบญจมาพิทยกิจ	-	๓๕
จังหวัดสระบุรี		
สีเมณฑไทยอุปถัมภ์	๒๐	-
แก่งคอย	๒๔	-
หนองแค	๒๓	-
สหทัยหญิง	-	๑๒
สระบุรี	-	-

ตาราง ๒. (๓๔)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ศ. ๓	ม.ศ. ๕
จังหวัดยโสธร		
ทรัพย์สินศิริวิทยาการ	๓	-
บูรณานันท์วิทยา	๒๒	-
อุทัยไพศาลย์	๒๓	-
วิชัยบำรุงราษฎร์	-	๑๕
จังหวัดอุบลราชธานี		
เกียรติคุณศึกษา	๓๐	๑๐
นาคศึกษา	๒๒	-
มัธยมคุณวิทยา	๒๐	๑๐
อุบลราชวิทยาลัย	๒๒	๑๒
นาคไค้	๒๖	-
ภาชี	๒๓	-
จอมสุรางค์อุปถัมภ์	-	๑๘
จังหวัดนครปฐม		
บำรุงวิทยา	๓๐	-
วรกรวิทย์	๒๒	-
เพิ่มวิทยามูลนิธิ	๒๕	-
ราชินีบุรณะ	๒๓	๔๓
พระปฐมวิทยาลัย	-	๒๑

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ก. ๓	ม.ก. ๔
จังหวัดนครนายก		
นายกวัฒนากรปากเหว	๒๒	-
ปากพลีวิทยาการ	๒๕	-
นากลางลำสรงเคราะห์		๘
ศรีนครนายก	-	๑๒
จังหวัดพิจิตร		
สาทรวิทยา	๒๐	-
เกษราบุรีบำรุง ๓	๒๕	๘
ปทุมวิไล	-	๑๕
จังหวัดอ่างทอง		
สนามชัยอนุสรณ์	๑๕	-
วิเศษไชยชาญมูลนิธิ	๒๒	-
สตรีอ่างทอง	๒๕	๑๒
ปัทมโรจน์ราษฎร์บำรุง	-	๑๐
จังหวัดสมุทรปราการ		
อำนวยการวิทย์	๒๕	๓๘
อนุศาสน์วิทยา	๒๐	-
สมุทรปราการ	๒๒	-
สตรีสมุทรปราการ		๓๒

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ก.๓	ม.ก.๔
จังหวัดสมุทรสาคร		
สตรีสมุทรสาครบูรณะ	๒๕	๑๐
สมุทรสาครวิทยาลัย	-	๗
จังหวัดสิงห์บุรี		
สิงห์วัฒนาหะ	๒๕	๓๑
สตรีสิงห์บุรี	-	๘
จังหวัดนนทบุรี		
นันทนวิทย์	๒๓	-
วัดเขมาภิรตาราม	๓๕	๔๕
กรีนแลนด์	๒๗	๓๕
สตรีนนทบุรี	-	๓๐
จังหวัดสมุทรสงคราม		
เรวัตสมุทร	-	๒๕
สตรีถาวรานุกูล	๒๕	๔
จังหวัดเพชรบูรณ์		
วิทยานุกูลนารี	๒๕	๕
จังหวัดพิษณุโลก		
วัดโบสถ์กักบา	๓๓	-
พิษณุโลกพิทยาคม	-	๓๘
เฉลิมขวัญสตรี	-	๓๘

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ก. ๓	ม.ก. ๕
จังหวัดพิจิตร		
บางมูลนากวิทปาลัย	๒๓	-
วังนันทวิทยา	๑๙	-
พิจิตรวิทยาคม	-	๑๓
พิจิตรกัลยาณี	๒๔	๘
จังหวัดนครสวรรค์		
พินิจอนุสรณ์	๑๘	-
นันทวิทยา	๒๐	-
วิสุทธิศึกษา	๒๔	๑๒
สตรีไพจิตรศึกษา	๒๕	-
โพนสิริศึกษา	๒๗	๑๒
นครสวรรค์	-	๘
สตรีนครสวรรค์	๒๖	๑๕
จังหวัดกำแพงเพชร		
สตรีกำแพงเพชร	๒๕	-
วัชรราษฎร์วิทยาลัย	-	๑๐
จังหวัดสุโขทัย		
ระเทศวิทยาสวรรค์โลก	๒๓	-
อุดมกรณ์	๒๔	-
สุโขทัยวิทยา	-	๖๐

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	
	ม.ร. ๓	ม.ร. ๕
จังหวัดกาญจนบุรี		
ท่ามะกา	๒๔	-
วิสุทธิรังษี	-	๑๒
รวม ๕๐ โรงเรียน	๑๘๓๓	๕๑๒

วิธีจักระทำกับขอมด

รวบรวมแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดเพื่อดำเนินการครั้งนี้ มาจักระทำตามวิธีการ
ดังนี้

๑. หาจำนวนร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกครู จากนักเรียนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งหมดโดยจำแนกตามระดับชั้นและเพศ

๒. หาเปอร์เซ็นต์ไคส์ของผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนว่าเป็นผลการ
เรียนอยู่ในระดับใด การหาเปอร์เซ็นต์ไคส์นี้ หาจากเปอร์เซ็นต์การสวบไคส์ปลายปีของชั้น
ม.ร. ๒ สำหรับนักเรียนที่กำลังเรียน ม.ร. ๓ และ ม.ร. ๔ สำหรับนักเรียนที่กำลัง
เรียนอยู่ชั้น ม.ร. ๕ โดยกำหนดผลการเรียนดังนี้

เปอร์เซ็นต์ไคส์ ที่	๔๔ - ๕๕	อยู่ในระดับเก่ง
เปอร์เซ็นต์ไคส์ ที่	๑๖ - ๔๓	อยู่ในระดับปานกลาง
เปอร์เซ็นต์ไคส์ ที่	๑ - ๑๕	อยู่ในระดับอ่อน

การหาเปอร์เซ็นต์ ดาจากสูตร

$$P_x = L_o + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$$

เมื่อ P_x = เปอร์เซนต์ที่ต้องการหา

i = อัตราภาษี

L_o = ค่ากลางของชั้นที่มีคะแนน ณ เปอร์เซนต์ที่ต้องการหา

f_n = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึงคะแนน ณ เปอร์เซนต์ที่ต้องการหา

f_1 = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึงชั้นที่มาก่อนชั้น
ณ เปอร์เซนต์ที่ต้องการหา

f_2 = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน ณ เปอร์เซนต์ที่ต้องการหา

๓. ดาความถี่จากจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูโดยจำแนกตามผลการเรียน
ที่หาได้จากข้อ ๒ และหาการอยุ่จากจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูทั้งหมด

๔. ใช้ค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) ทดสอบความแตกต่างผลการเรียน
ของนักเรียนจากสูตร

$$C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\frac{P_1 + P_2}{2}}$$

เมื่อ $C.R.$ = อัตราส่วนวิกฤตของความแตกต่างระหว่างค่าร้อยละ
ของกลุ่มทั้งสอง

P_1 = การอยุ่ของกลุ่มที่จะเปรียบเทียบกับกลุ่มแรก

๕. ประกอบ กรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู หน้า ๓๓.

๕. Garrett, Henry F., Op.cit. p.236.

$$P_2 = \text{การร้อยละของกลุ่มที่จะเปรียบเทียบกลุ่มที่สอง}$$

$$\sqrt{P_1 - P_2} = \text{ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของความแตกต่างระหว่าง } P_1 \text{ กับ } P_2$$

๕. จำแนกอาชีพของปีคามารคา ของนักเรียนที่เลือกเรียนครู แล้วคำนวณ จ. กว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูทั้งหมด

๖. ทดสอบสมมติฐานที่ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีปีคามารคา มีอาชีพการมากที่สุด ด้วยการหาค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) จากความแตกต่างระหว่าง เปอร์เซนต์จากสุทธ

$$CR = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{P_1 - P_2}}^b$$

๗. นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๒ (เหตุผลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ) มาจัดแบ่งตามกลุ่มอาชีพ

๘. หาค่าความถี่ของแต่ละข้อที่นักเรียนตอบว่า "ใช่" แล้วนำมาคิดค่าร้อยละ จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดในแต่ละอาชีพนั้น

๙. ใช้อัตราส่วนวิกฤตเปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพอื่น ๆ ที่นักเรียนเลือกเก็บ ๕๐ คนเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการวิเคราะห์แตกต่างที่พิจารณาการ แยกแยะของเปอร์เซนต์นั้น กลุ่มตัวอย่างจะต้องมากกว่า ๕๐ คน จึงทำให้การแยกแยะ เป็นการแยกแยะปกติ และสามารถอ้างอิงไปถึงมวลประชากรได้^๗ โดยหาจากสูตร

$$CR = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{P_1 - P_2}}^๘$$

^๖ Garrett, Henry E., op.cit. p. 236.

^๗ Ibid., p. 197.

^๘ Ibid., p. 236.

๑๐. วิเคราะห์เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง ในการเลือกอาชีพครู และอาชีพอื่น ๆ ด้วยการพิจารณาจากฐานนิยม (Mode) ทั้งนี้จะทำให้ทราบว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของเหตุผลข้อใดมากที่สุดสำหรับการเลือกในแต่ละอาชีพนั้น

๑๑. หากความถี่ในการตอบเหตุผลแต่ละข้อจากแบบสอบถาม ตอนที่ ๓ (เกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนครู) โดยแบ่งเป็นเหตุผลในการเลือก และไม่เลือกเรียนครูของนักเรียน ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ และเหตุผลในการเลือกเรียนครูที่จำแนกตามเพศชั้น อาชีพ และระดับการศึกษาของบิดามารดา

๑๒. แปลงค่าจำนวนความถี่ในแต่ละข้อย่อยให้เป็นคะแนน แต่เนื่องจากแบบสอบถามข้อนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของเดューเช วังได้กำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น x ไว้ดังนี้

น้อยที่สุด หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่า $x = ๑$
ค่อนข้างน้อย หมายถึง ไปเห็นด้วย	มีค่า $x = ๒$
ปานกลาง หมายถึง เห็นด้วยพอควร	มีค่า $x = ๓$
ค่อนข้างมาก หมายถึง เห็นด้วย	มีค่า $x = ๔$
มากที่สุด หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่า $x = ๕$

๑๓. นำคะแนนที่ได้มานี้แล้ว ในแต่ละข้อย่อยมาหาคะแนนทั้งหมด แล้วหามัชฌิมเลขคณิต ของการประมาณค่าเหตุผลทั้งหมดทุกข้อจากนั้นนำมาทดสอบ เหตุผลในการเลือก และไม่เลือกเรียนครู ของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ด้วยการหาค่าอัตราส่วนวิกฤตจากความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของทั้งสอง โดยใช้สูตร

$$CR = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

เมื่อ CR = อัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) ของความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของทั้งสอง

$$\begin{aligned}
 \bar{X}_1 &= \text{ค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มแรก} \\
 \bar{X}_2 &= \text{ค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มสอง} \\
 \sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} &= \text{ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของความแตกต่างระหว่าง } \bar{X}_1 \text{ และ } \bar{X}_2
 \end{aligned}$$

๑๔. วิเคราะห์เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในการเลือก และไม่เลือกเรียนครู ด้วยการพิจารณาจากฐานนิยม (Mode) ทั้งนี้จะทำให้ทราบว่าในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูนั้น นักเรียนเห็นความสำคัญของเหตุผลข้อใดมากที่สุด

๑๕. ทดสอบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนที่ต่างเพศกัน และอยู่ในกรอบกว้างที่ปีการศึกษา ค่ำวอานีและระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยการหาค่าอัตราส่วนวิกฤต จากความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิต โดยใช้สูตร

$$CR = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

- ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งผลของการวิจัยออกเป็น ๖ ตอนดังนี้
๑. ตอนที่หนึ่ง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู
 ๒. ตอนที่สอง เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครู
 ๓. ตอนที่สาม เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูที่ปีการศึกษาต่างกัน
 ๔. ตอนที่สี่ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ
 ๕. ตอนที่ห้า เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ศ. ๒
 ๖. ตอนที่หก เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนที่ต่างเพศกัน และอยู่ในครอบครัวที่มีคนมาดามีอาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๑

ผลการวิจัยตอนนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู โดยใช้การร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สนใจเลือกเรียนครู แล้วนำมาทดสอบความแตกต่างในเรื่องชั้นและเพศของนักเรียนที่เลือกเรียนครูด้วยค่าอัตราส่วนวิกฤต จากการทดสอบปรากฏผลดังแสดงในการวาง ๓ และการวาง ๔ ดังนี้

ตาราง ๓. จำนวนนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู

ชั้น	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนครู	ร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
ม.ก. ๓	๑,๔๓๓	๖๑๖	๔๒.๙๙	๐.๗๓ NS
ม.ก. ๕	๙๑๒	๓๗๕	๔๑.๐๑	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๓. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และชั้น ม.ก. ๕ เลือกเรียนครู มีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔. จำนวนนักเรียนชายหญิง ชั้น ม.ก. ๓ และชั้น ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู

เพศ	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนครู	ร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
ชาย	๑,๑๓๑	๒๑๔	๑๘.๙๒	๑๒.๙๑๘ **
หญิง	๑,๒๑๔	๓๖๑	๒๙.๗๒	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑

จากตาราง ๔. แสดงว่านักเรียนหญิงสนใจเลือกเรียนครูร้อยละ ๒๙.๗๒ มากกว่านักเรียนชาย ที่สนใจเลือกเรียนครูเพียงร้อยละ ๑๘.๙๒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒

ผลการวิจัยในตอนนี้ ได้จากการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครู ทั้งนี้เพื่อต้องการทดสอบสมมติฐานข้อหนึ่งที่ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งสำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และอยู่ในระดับอ่อนสำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๕

ในการวิเคราะห์ที่ใช้จำแนกผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครูออกเป็น ๓ ระดับ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน แล้วหาค่าร้อยละจากนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนครู โดยแบ่งออกเป็นระดับชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ (ดูรายละเอียดการหาเปอร์เซ็นต์เพิ่มเติมในภาคผนวก ก.)

ตาราง ๕. ระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. ๓ ที่เลือกเรียนครู

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	การยอละ
เก่ง	๕๐)	๑๕.๗๕
ปานกลาง	๔๓๒	๗๖.๑๓
อ่อน	๕๕)	๑๔.๑๒
รวม	๖๑๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๕. แสดงว่า นักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. ๓ ที่เลือกเรียนครู มีผลการเรียนในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีจำนวนแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่งและอ่อน

เพื่อที่จะพิจารณาว่าระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น ม.ศ. ๓ ที่เลือกเรียนครูให้ชี้แจงยิ่งขึ้น จึงนำจำนวนนักเรียนที่จำแนกตามระดับผลการเรียน (จากตาราง ๕.) มาเปรียบเทียบกับระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเก่ง กับ อ่อน เก่ง กับ ปานกลาง และ ปานกลาง กับ อ่อน โดยพิจารณาจากค่าอัตราส่วนวิกฤต จากความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์

ดังปรากฏผลในตาราง ๖. ตาราง ๗. และตาราง ๘. ดังนี้

ตาราง ๖. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย-หญิง ชั้น ม.ก. ๓
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเก่ง กับ อ่อน

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
เก่ง	๑๕.๗๕	๑.๒๓	๕.๑๗	๐.๓๑๕ NS
อ่อน	๑๕.๑๒			

NS ไม่นับสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๖. แสดงว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ที่มีระดับผลการเรียนเก่งจะเลือกเรียนครูมีจำนวนไม่แตกต่างกับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน

ตาราง ๗. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย-หญิง ชั้น ม.ก. ๓
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียน เก่ง กับ ปานกลาง

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
เก่ง	๑๕.๗๕	๕๕.๓๔	๕.๓๒	๑๐.๑๕ **
ปานกลาง	๓๐.๑๓			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑

จากตาราง ๗. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ร. ๓ ที่เลือกเรียนครู ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ร. ๓ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจเลือกเรียนครู มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง

ตาราง ๘. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียน ชาย หญิง ชั้น ม.ร. ๓ ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง กับอ่อน

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	F_{1-P_2}	ϕ_{1-P_2}	C.R.
ปานกลาง	๗๐.๑๓			
อ่อน	๑๔.๑๒	๔๖.๐๑	๔.๕๗	๑๐.๐๒ **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๘. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ร. ๓ ที่เลือกเรียนครู ที่มีผลการเรียนปานกลาง มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ร. ๓ ที่มีผลการเรียนปานกลาง จะเลือกเรียนครูมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับอ่อน

เนื่องจากนักเรียนที่เลือกเรียนครู มีนักเรียนชั้น ม.ร. ๕ รวมอยู่ด้วย จึงได้ทำการศึกษาถึงผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครู โดยแบ่งนักเรียนที่เลือกเรียนครูออกเป็น ๓ ระดับคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เช่นกัน แล้วหาร้อยละจากจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนครูในชั้น ม.ร. ๕ ดังปรากฏผลในตาราง ๘.

ตาราง ๕. ระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู

ระดับผลการเรียน	นักเรียนที่เลือกเรียนครู	ร้อยละ
เก่ง	๔๔	๑๓.๑๐
ปานกลาง	๒๒๗	๗๑.๓๘
อ่อน	๕๔	๑๕.๕๑
รวม	๓๒๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๕. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง สนใจเลือกเรียนครู มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง และอ่อน

เมื่อพิจารณาจากระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงนำผลจากตาราง ๕. มาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียน เก่ง กับ อ่อน เก่ง กับ ปานกลาง และ ปานกลาง กับ อ่อน โดยพิจารณาจากค่าอัตราส่วนวิกฤตจากความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์ ดังปรากฏผลในตาราง ๑๐. ตาราง ๑๑. และตาราง ๑๒. ดังนี้

ตาราง ๑๐. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มเก่งกับอ่อน

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
เก่ง	๑๓.๑๐	๒.๕๑	๑.๕๘	๐.๓๗ NS
อ่อน	๑๕.๔๑			

NS ไม่นับสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๑๐. แสดงให้เห็นว่านักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕ ที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับอ่อน จะเลือกเรียนครูมีจำนวนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๑๑. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๘
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มเก่งกับปานกลาง

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
เก่ง	๑๓.๑๐	๔๔.๒๔	๖.๕๑	๗.๗๖ **
ปานกลาง	๓๑.๓๔			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๑๑. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับปานกลาง มีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจเรียนครูมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่ง

ตาราง ๑๒. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มปานกลาง กับอ่อน

ระดับผลการเรียน	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
ปานกลาง	๗๑.๓๘			
อ่อน	๑๕.๕๑	๕๕.๘๘	๖.๘๘	๘.๑๖**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๑๒. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง กับอ่อน มีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๕ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน

สรุปผลการวิจัยก่อนหน้านี้ว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่งและอ่อน "ฉะนั้นนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่งและอ่อนสนใจเรียนครูมีจำนวนไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเก่งเชื่อว่าอาชีพครู เป็นอาชีพที่ไม่ท้าทายความสามารถของตน จึงไปเลือกเรียนอาชีพที่ตนเองมีความสามารถสูง ส่วนนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน ก็อาจจะไม่มีความมั่นใจว่าอาชีพครูน้อย โดยอาจจะไปสนใจในวิชาชีพที่ตน

ใช้ทักษะมากกว่าอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ ในด้านวิชาการ ด้วยเหตุนี้ ผลการวิจัยที่ได้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๓

ผลการวิจัยตอนนี้ได้จากการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูที่ปิตามารคามืออาชีพต่างกัน ทั้งนี้เพื่อต้องการทดสอบสมมติฐาน ข้อสองที่ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่ปิตามารคามืออาชีพครู มากกว่าอาชีพอื่น ในการวิเคราะห์ใช้การร้อยละของจำนวนนักเรียน ที่จำแนกตามอาชีพของปิตามารดา ดังนี้ ครู ข้าราชการ และอื่น ๆ ดังปรากฏผลในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู จำแนกตามอาชีพของปิตามารดา

อาชีพของปิตามารดา	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ครู	๑๖๙	๑๗.๐๗
ข้าราชการ	๒๑๐	๒๑.๒๑
ไม่ใช่ข้าราชการครู (อื่น ๆ)	๖๑๑	๖๑.๗๒
รวม	๙๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๓. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งหมดที่เรียนครู ๙๙๐ คน มาจากครอบครัวที่มีปิตามารดาเป็นครูน้อยที่สุด (ร้อยละ ๑๗.๐๗) และมาจากครอบครัวที่ปิตามารคามืออาชีพอื่น ๆ มากที่สุด (ร้อยละ ๖๑.๗๒)

นำจำนวนนักเรียนทั้งหมด ที่เลือกเรียนครู ที่จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา (จากตาราง ๑๓.) มาทดสอบหาความแตกต่าง ด้วยค่าอัตราส่วนวิกฤต จากความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์ ดังแสดงผลในตาราง ๑๔. ตาราง ๑๕. ตาราง ๑๖. ดังนี้

ตาราง ๑๔. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู ที่บิดามารดามีอาชีพครูกับอาชีพข้าราชการ

อาชีพของบิดามารดา	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
ครู	๑๓.๐๓	๔.๑๔	๓.๓๕	NS
ข้าราชการ	๒๑.๒๑			

NS ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๑๔. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครู มาจากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพครู และอาชีพข้าราชการ มีจำนวนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๕. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชายหญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่เลือกเรียนครู ที่บิดามารดามีอาชีพครูและอื่น ๆ

อาชีพของบิดามารดา	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
ครู	๑๓.๐๓	๔๔.๖๕	๓.๘๓	**
อาชีพอื่น ๆ	๖๑.๓๒			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๐

จากการวาง ๑๕. แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มนักเรียนที่เลือกเรียนกรูจะมีนักเรียนที่มา
จากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนมากกว่า นักเรียนที่บิดามารดา มีอาชีพกรู
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๖. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕
ที่เลือกเรียนกรู ที่บิดามารดามีอาชีพข้าราชการ กับอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของบิดามารดา	ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
ข้าราชการ	๒๑.๒๑	๔๐.๕๑	๓.๕๓	๑๑.๔๓**
อาชีพอื่น ๆ	๖๑.๓๒			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากการวาง ๑๖. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่
บิดามารดามีอาชีพอื่น ๆ เลือกเรียนกรูมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพข้าราชการอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนกรูทั้งหมด ๔๕๐ คน มาจากครอบครัวที่บิดามารดา
มีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด และมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพกรูน้อยที่สุด จึงไม่สอดคล้อง
กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า อาชีพของบิดามารดาไม่มีอิทธิพลต่อการเลือก
อาชีพของนักเรียน

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๔

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการวิเคราะห์เหตุผลของนักเรียนที่เลือกเรียนกรู และเลือก
อาชีพอื่น ทั้งนี้ได้จากการทดสอบสมมติฐานข้อสามที่ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนกรูมีเหตุผลในการ

เลือกไม่แตกต่างจากเหตุผลของนักเรียนที่เลือกอาชีพอื่น ๆ อาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนในชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ เลือก แบ่งออกได้ ๓๐ อาชีพ ในแต่ละอาชีพมีนักเรียนเลือกมาก น้อยแตกต่างกันไป ดังปรากฏผลในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗. จำนวนนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียน อาชีพต่าง ๆ

อาชีพที่เลือก	คน	ร้อยละ
๑. ครู	๔๔๐	๔๒.๒๒
๒. ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า	๒๓๒	๑๑.๖๐
๓. พยาบาล	๑๔๕	๖.๑๘
๔. ทหารชั้นประทวน	๑๒๕	๕.๓๓
๕. แพทย์	๑๑๕	๔.๔๑
๖. เกษตรกรรม	๑๐๐	๔.๒๗
๗. เลขานุการ พนักงานบัญชี	๕๓	๓.๔๗
๘. บัญชีชั้นสูง (ระดับปริญญา)	๔๒	๓.๙๒
๙. วิศวกร	๔๐	๓.๘๔
๑๐. ทนายความ	๕๗	๒.๔๓
๑๑. นักปกครอง (รัฐศาสตร์)	๔๓	๑.๘๓
๑๒. ทหารสัญญาบัตร	๔๓	๑.๘๓
๑๓. เกษตรกรรม	๓๓	๑.๔๑
๑๔. นักวิทยาศาสตร์ (เคมี ฟิสิกส์ นักธรณีวิทยา)	๒๒	๑.๑๑
๑๕. ตำรวจสัญญาบัตร	๒๓	๐.๙๘
๑๖. ตำรวจชั้นประทวน	๑๘	๐.๗๗

ตาราง ๑๘. (ต่อ)

อาชีพที่เลือก	คน	ร้อยละ
๑๗. สถาปัตยกรรม	๑๖	๐.๖๘
๑๘. นักสังคมสงเคราะห์	๑๓	๐.๕๕
๑๙. นักหนังสือพิมพ์ (สื่อสารมวลชน)	๑๒	๐.๕๑
๒๐. พนักงานภาษาต่างประเทศ	๑๑	๐.๔๗
๒๑. ช่างศิลป์ (เพาะช่าง)	๖	๐.๒๖
๒๒. ศิลปการรักบี้	๖	๐.๒๖
๒๓. นักตกแต่งภายใน (มัณฑนศิลป์)	๔	๐.๑๗
๒๔. ช่างสำรวจ	๓	๐.๑๓
๒๕. พนักงานอนามัย (สาธารณสุข)	๒	๐.๐๙
๒๖. สัตวแพทย์	๒	๐.๐๙
๒๗. ขอมโทรทัศน์ วิพยู	๒	๐.๐๙
๒๘. ไปรษณีย์	๑	๐.๐๔
๒๙. ทุกรูป	๑	๐.๐๔
๓๐. แอร์โฮสเตส	๑	๐.๐๔
รวม	๒๓๔๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๘. แสดงว่า นักเรียนสนใจเลือกเรียนอาชีพรู่มากกว่าอาชีพอื่น ๆ รองลงมาได้แก่ช่างกล พยาบาล พหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตรกรรม เฉากานการบัญชีชั้นสูง วิศวกรรรม หนายกวม นักปกครอง พหารสัญญาบัตร เกสักรรรม นักวิทยาศาสตร์ ตำรวจสัญญาบัตร ตำรวจชั้นประทวน สถาปัตยกรรม นักสังคมสงเคราะห์ นักหนังสือพิมพ์

พนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย ช่างศิลป์ กุลการักษ์ นักตกแต่งภายใน ช่างสำรวจ พนักงาน
อนามัย สัตวแพทย์ ขอมโทรทัศน์วิทยุ ไปรษณีย์ ถ่ายรูป และแอร์โฮสเตส

ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลของการเลือกอาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ จะ
เปรียบเทียบเฉพาะอาชีพที่นักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน ซึ่งมีอยู่ ๑๐ อาชีพ คือ

๑. ครู	๔๕๐	คน
๒. ช่างกล	๒๗๒	คน
๓. พยาบาล	๑๘๕	คน
๔. ทหารชั้นประทวน	๑๒๕	คน
๕. แพทย์	๑๑๕	คน
๖. เกษตรกรรม	๑๐๐	คน
๗. เลขานุการ	๘๓	คน
๘. บัญชีชั้นสูง	๘๒	คน
๙. วิศวกร	๕๐	คน
๑๐. ทนายความ	๕๗	คน

นำเหตุผลของนักเรียน ที่เลือกเรียนครู มาเปรียบเทียบกับเหตุผลของนักเรียนที่เลือก
อาชีพอื่นอีก ๙ อาชีพ โดยพิจารณาจากการแจกแจงของเปอร์เซ็นต์ ในแต่ละข้อของเหตุผล
จากแบบสอบถามคนที่สอง แล้วนำมาหาค่าอัตราส่วนวิกฤต ดังปรากฏผลในตาราง ๑๔
(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ค.)

ตาราง ๑๘. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพอื่น ของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ชั้น ม.ศ. ๕

เหตุผล	ชาย C.R.	หญิง C.R.	ทหารชั้น ประทวน C.R.	แพทย์ C.R.	เกษตรกรรม C.R.
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ	๖.๕๑	๐.๐๘	๐.๐๐๒	๐.๖๙	๐.๐๙
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ	๑.๑ **	๑.๐๑ *	๐.๙๖ *	๑.๕๔ **	๐.๑๘ **
๓. ความอิสระในการทำงาน	๘.๖๑ **	๒.๐๒	๒.๕๑	๓.๑๑	๖.๖๑ **
๔. ความสะดวกสบาย	๖.๘๖ **	๑.๘๑ **	๑.๒๙ **	๐.๑๕	๒.๙๕ **
๕. เครื่องแบบที่หน้าสนใจ	๑.๔๙ **	๑๒.๑๕ **	๑๒.๕๐ **	๑.๘๒ **	๒.๘๘ **
๖. รายได้	๑๐.๔๕ **	๒.๖๑ **	๐.๒๙ **	๓.๙๙ **	๒.๕๘ **
๗. เกียรติ	๙.๖๑ **	๐.๔๒	๓.๕๒ **	๑.๖๙ **	๕.๙๑ **
๘. อำนาจ	๐.๙๑	๑.๘๘	๘.๙๕ **	๐.๙๖	๓.๑๕ **
๙. การยอมรับและยกย่องทางสังคม	๔.๘๐ **	๐.๑๑	๑.๑๕	๑.๖๙	๕.๔๕ **
๑๐. การมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม	๓.๔๖ **	๐.๙๖	๑.๑๑	๐.๐๒	๐.๑๘
๑๑. ความซื่อสัตย์	๑.๑๒	๐.๒๖	๐.๒๔	๐.๓๔	๐.๔๓
๑๒. ความยุติธรรม	๑.๙๙ *	๐.๙๖	๐.๕๙	๑.๓๘	๐.๖๙
๑๓. ความเสียสละ	๒.๙๔ **	๐.๖๙	๐.๒๐	๐.๓๖	๐.๖๖

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๑

ตาราง ๑๘. (ต่อ)

เหตุผล	เลขานุการ C.R.	ผู้วิจัยชั้นสูง C.R.	วิทยากรรวม C.R.	ทนายความ C.R.
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ	๑.๑๘	๐.๖๙	๐.๘๒	๑.๓๙
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ	๑.๑๒	๑.๑๒	๐.๑๓	๐.๓๗
๓. ความอิสระในการทำงาน	**	**	**	**
๔. ความสะดวกสบาย	๒.๗๓	๔.๙๗	๕.๓๑	๕.๔๑
๕. เครื่องแบบที่น่าสนใจ	**	**		**
๖. รายได้	๒.๗๐	๔.๓๗	๐.๑๔	๒.๕๔
๗. เกียรติ	๐.๐๘	๑.๐๒	*	๐.๒๗
๘. อำนาจ	**	**	**	
๙. การยอมรับและยกย่องจากสังคม	๔.๒๔	๕.๔๘	๕.๑๗	๐.๒๔
๑๐. การมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม	๐.๒๓	๐.๐๘	**	๐.๗๙
๑๑. ความซื่อสัตย์	๑.๖๖	๐.๖๗	๑.๒๖	๑.๕๓
๑๒. ความยุติธรรม	๐.๔๕	๐.๑๑	๒.๔๙*	๑.๔๑
๑๓. ความเสียสละ	๔.๗๒	๒.๙๑	๐.๒๙	๑.๗๑
	๐.๓๖	๑.๔๒	๑.๘๒	๐.๐๗
	๐.๕๗	**	**	๐.๔๘
	๑.๓๐	**	**	๐.๘๒

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

ผลการเปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกอาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนจากตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

เหตุผลในการเลือกอาชีพครู กับอาชีพช่าง

ส่วนใหญ่มีเหตุผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีความแตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ เกียรติ การยอมรับยกย่องจากสังคม การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความยุติธรรม ความเสียสละ และมีเหตุผลไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบที่น่าสนใจ อำนาจและความมีศักดิ์

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพพยาบาล

มีเหตุผลในการเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน เครื่องแบบที่น่าสนใจ รายได้ และมีเหตุผลการเลือกไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความสะดวกสบาย เกียรติ อำนาจ การยอมรับและยกย่องจากสังคม การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความมีศักดิ์ ความยุติธรรม และความเสียสละ

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพทหารชั้นประทวน

มีเหตุผลในการเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องความอิสระในการทำงาน เครื่องแบบที่น่าสนใจ เกียรติ อำนาจ และมีเหตุผลของการเลือกไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความสะดวกสบาย รายได้ การยอมรับและยกย่องจากสังคม การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความมีศักดิ์ ความยุติธรรม ความเสียสละ

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพแพทย์

ส่วนใหญ่มีเหตุผลการเลือกไม่แตกต่างกัน และจะแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสำคัญทางสถิติในเรื่องความอิสระในการทำงาน และรายได้

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพเกษตรกร

มีเหตุผลในการเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีความแตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย เครื่องแบบที่น่าสนใจ รายได้ เกียรติ อำนาจ การยอมรับ และยกย่องจากสังคม และมีเหตุผลการเลือกไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม

ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความเสียสละ

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพเลขานุการ

มีเหตุผลการเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม และมีเหตุผล การเลือกไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบที่น่าสนใจ เกียรติ อำนาจ การยอมรับและยกย่องจากสังคม ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเสียสละ

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพบัญชีชั้นสูง

มีเหตุผลการเลือกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความยุติธรรม ความเสียสละ และมีเหตุผลการเลือกไม่แตกต่างกัน ในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบที่น่าสนใจ เกียรติ อำนาจ การยอมรับและยกย่องจากสังคม ความซื่อสัตย์

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพวิศวกร

ส่วนใหญ่มีเหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็คือมีเหตุผลการเลือกแตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน เครื่องแบบที่น่าสนใจ รายได้ เกียรติ การยอมรับและยกย่องจากสังคม ความยุติธรรม การเสียสละ และมีเหตุผลการเลือกไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความสะดวกสบาย อำนาจ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความซื่อสัตย์

เหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพพยาบาล

ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย

จะเห็นว่าเหตุผลในการเลือกอาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนแตกต่างกันในบางเรื่อง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะลักษณะ ของอาชีพนั้น ๆ เช่น อาชีพครูกับทหารชั้นประทวน และอาชีพ

ครูกับพยาบาลมีความแตกต่างกันในเรื่องเครื่องแบบมากที่สุด (C.R. = ๑๒.๕๐ และ ๑๒.๑๘ ตามลำดับ) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลที่ได้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้างต้น

จากเหตุผลทั้งหมด ๑๓ ข้อนี้ ย่อมจะต้องมีเหตุผลข้อใดข้อหนึ่งที่สำคัญมากที่สุดที่ทำให้ให้นักเรียนเลือกอาชีพนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงได้ศึกษาว่า ในการเลือกอาชีพแต่ละอาชีพ นักเรียนเห็นว่า เหตุผลข้อใดสำคัญมากที่สุด โดยใช้พิจารณาจากฐานนิยม (Mode) ของเหตุผลในแต่ละข้อที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับหนึ่ง ดังแสดงผลในตาราง ๑๕.

ตาราง ๑๕. แผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาสุขภาพผู้เปราะบางตามระดับความรุนแรง สุขภาพ ม.ร. ๓ และ ม.ร. ๔

หัวข้อ	ตัวชี้วัดสุขภาพ											
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ	๒๔๔	๒๔๕	๒๔๖	๒๔๗	๒๔๘	๒๔๙	๒๕๐	๒๕๑	๒๕๒	๒๕๓	๒๕๔	๒๕๕
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ	๒๕๖	๒๕๗	๒๕๘	๒๕๙	๒๖๐	๒๖๑	๒๖๒	๒๖๓	๒๖๔	๒๖๕	๒๖๖	๒๖๗
๓. ความอิสระในการทำงาน	๓๑	๓๒	๓๓	๓๔	๓๕	๓๖	๓๗	๓๘	๓๙	๔๐	๔๑	๔๒
๔. ความสะอาดของสภาพ	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓
๕. เงื่อนไขที่เหมาะสมใจ	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
๖. รายได้	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	๓๓	๓๔	๓๕
๗. เกียรติ	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑
๘. คำหา	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
๙. การยอมรับและยกย่องจากสังคม	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖
๑๐. การมีส่วนร่วมในพัฒนาสังคม	๒๐๕	๒๐๖	๒๐๗	๒๐๘	๒๐๙	๒๑๐	๒๑๑	๒๑๒	๒๑๓	๒๑๔	๒๑๕	๒๑๖
๑๑. ความรับผิดชอบ	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	๕๑	๕๒	๕๓	๕๔	๕๕	๕๖	๕๗	๕๘
๑๒. ความยุติธรรม	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	๓๓	๓๔
๑๓. ความเสียสละ	๑๑๕	๑๑๖	๑๑๗	๑๑๘	๑๑๙	๑๒๐	๑๒๑	๑๒๒	๑๒๓	๑๒๔	๑๒๕	๑๒๖
รวม	๔๕๐	๔๕๑	๔๕๒	๔๕๓	๔๕๔	๔๕๕	๔๕๖	๔๕๗	๔๕๘	๔๕๙	๔๖๐	๔๖๑

เหตุผล	อัตราพนักงานเรียนได้											
	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ	๓	๔	๒	๒	๓	๑	๓	๒	๑	๑	๑	๑
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ	๓	๔	๑	๑	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๓. ความอิสระในการทำงาน	๑	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๔. ความสะดวกสบาย	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๕. เครื่องแบบพัฒนาสนใจ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๖. รายได้	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๗. เกียรติ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๘. คำนำใจ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๙. การยอมรับและยกย่องจากสังคม	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๐. การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๑. ความรับผิดชอบ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๒. ความยุติธรรม	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๑๓. ความเสียสละ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑

รวม

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

๑

จากตาราง ๑๔. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเลือกอาชีพต่าง ๆ เพราะเห็นความสำคัญในเรื่องเหตุผลต่อไปนี้มากที่สุด

นักเรียนเลือกอาชีพครู ทหารชั้นประทวน และบัญชีชั้นสูง เพราะ โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ

นักเรียนเลือกอาชีพช่างกล เลขนการ และวิศวกรรม เพราะความก้าวหน้าในอาชีพ

นักเรียนเลือกอาชีพ พยาบาล และแพทย์ เพราะความเสียสละ

นักเรียนเลือกอาชีพ เกษตรกรรม เพราะ ความอิสระในการทำงาน

นักเรียนเลือกอาชีพ หนายความ เพราะความยุติธรรม

นอกจากนี้ยังมีอาชีพที่นักเรียนเลือกไม่เกิน ๕๐ คน เช่น อาชีพเภสัชกรรม นักเรียนเลือกเพราะโอกาสที่จะมีงานทำ เมื่อเรียนจบ อาชีพนักวิทยาศาสตร์ นักเรียนเลือกเพราะความก้าวหน้าในอาชีพ อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ นักเรียนเลือกเพราะการมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ฯลฯ (ดูรายละเอียดในการเลือกอาชีพอื่น ๆ ในตาราง ๑๕.)

ผลการวิจัยและการแปลผลในตอนที่ ๕

ผลการวิจัยตอนนี้ได้จากการวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิตของการประมาณค่าเหตุผลทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าอัตราส่วนวิกฤตเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ ๔ ที่ว่า นักเรียน ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ มีเหตุผลในการเลือก และไม่เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง ๑๖. (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก.)

ก. พวกที่เลือกเรียนครู

ตาราง ๒๐. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓
และ ม.ก. ๕

ชั้น	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ม.ก. ๓	๖๑๖	๕๓๘๒๐	๒๒๕๓๒๔	๓.๘๖	๑.๕๖	NS ๐.๘๕๓
ม.ก. ๕	๓๓๕	๓๒๒๐๕	๑๓๒๓๑๐	๓.๙๕	๑.๓๕	

NS ไม่นัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๐. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ๖๑๖ คน และ
นักเรียนชั้น ม.ก. ๕ ๓๓๕ คน ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าระดับการศึกษาในโรงเรียนปัจจุบันของนักเรียนไม่มี
อิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู

สำหรับเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนครูใช้พิจารณาจากฐานนิยม
(Mode) ของเหตุผลในแต่ละข้อที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับหนึ่งดังปรากฏผลในตาราง ๒๑.

ตาราง ๒๑. เหตุผลในการเลือกเรียนครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของนักเรียน
ชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ชั้น ม.ก. ๕

เหตุผล	คน
๑. ต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนมีความรู้	๒๖๑
๒. เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน	๘๖
๓. มีความภาคภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก อาจมีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโตในอนาคต	๘๐
๔. มีทางศึกษาให้สูงส่งต่อไปได้	๖๙
๕. ครูมีความเสียสละ	๖๒
๖. รักการถ่ายทอดวิชาการ	๖๐
๗. มั่นใจจะปฏิบัติหน้าที่ของครูที่พึงได้	๖๐
๘. ครูเป็นตัวอย่างแก่ศิษย์ในด้านวัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย การพูดจา กิริยา มารยาท	๕๘
๙. ครูมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ	๕๑
๑๐. เรียนจบแล้วทำงานทำได้ง่าย	๔๘
๑๑. สามารถออกไปประกอบอาชีพได้เร็ว ๆ เพราะเรียนจบได้เป็นขั้น ๆ	๓๕
๑๒. ใช้ทุนในการเรียนน้อย	๒๐
๑๓. มีโอกาสที่จะเปลี่ยนไปเรียนต่อ หรือประกอบอาชีพอื่นได้	๑๙
๑๔. ครูมีความยุติธรรม	๑๙
๑๕. เป็นงานที่สบาย	๑๒
๑๖. ชอบและสนใจในสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น เด็กนักเรียน และ เพื่อนครู	๑๑
๑๗. มีงานการพนันหน้าถ่อตา	๙

ตาราง ๒๑. (ต่อ)

เหตุผล	คน
๑๘. มีทางหารายได้พิเศษ	๗
๑๙. มีโอกาสติดต่อกับบุคคลหลายประเภทหลายระดับ	๗
๒๐. ภูมิใจความรอบคอบและอดทน	๖
๒๑. เรียนไม่ยาก	๕
๒๒. สอบเข้าเรียนได้ง่าย	๕
๒๓. มีวันหยุดพักผ่อนมาก	๑
รวม	๔๕๐

จากตาราง ๒๑. แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูทั้งหมด ๔๕๐ คน มีเหตุผลในการเลือกเรียนครู เรียงตามลำดับดังนี้ ต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ เป็นอาชีพที่มีความมั่นคงยั่งยืน มีความภาคภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก มีทางศึกษาให้สูงต่อไปได้ ภูมิใจความเสียสละ รักการถ่ายทอดวิชาการและมั่นใจจะปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ดีได้ เป็นตัวอย่าง แก่ศิษย์ในชั้นวันฉรรม ภูมิใจโอกาสค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เรียนจบแล้วหางานทำง่าย สามารถออกไปประกอบอาชีพได้เร็วเพราะเรียนจบได้เป็นชั้น ๆ ไข่ทุนในการเรียนน้อย มีโอกาสจะไปเรียนต่อหรือประกอบอาชีพอื่นได้และภูมิใจความยุติธรรม เป็นงานที่สบาย ชอบและสนใจสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับโรงเรียน มีคนเคารพนับหน้าถือตา มีทางหารายได้พิเศษ และมีโอกาสติดต่อกับคนหลายประเภท ภูมิใจความรอบคอบ และอดทน เรียนไม่ยาก สอบเข้าเรียนได้ง่าย และมีวันหยุดพักผ่อนมาก ฉะนั้นการที่นักเรียนเลือกเรียนครูเพราะมีความต้องการ อบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความเข้าใจถึงลักษณะที่แท้จริง ของอาชีพครูได้เป็นอย่างดี

ข. พวกที่ไม่เลือกเรียนครู

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครู ของนักเรียนชั้น ม.ก.๓ และ ม.ก. ๕

ชั้น	จำนวนนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนครู	$\sum x$	$\sum x^2$	$\bar{x}$	s^2	C.R.
ม.ก. ๓	๘๑๓	๓๓๓๓๓	๑๑๐๕๓๓	๒.๓๒	๑.๘๒	NS ๐.๕๓
ม.ก. ๕	๕๓๘	๒๒๕๒๓	๓๓๘๘๓	๒.๓๔	๑.๘๓	

NS ไม่นัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๒. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ไม่เลือกเรียนครูจำนวน ๘๑๓ คน และนักเรียนชั้น ม.ก. ๕ ไม่เลือกเรียนครู ๕๓๘ คน ประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู ทำให้ทราบว่านักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ มีเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้ระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียน ของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ จะห่างกันถึง ๒ ปี ก็ตาม แต่ก็ไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับเหตุผลที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้นักเรียนไม่เลือกเรียนครู ไขพิจารณาจากฐานนิยม (Mode) ของเหตุผลในแต่ละข้อที่นักเรียน เลือกเป็นอันดับที่หนึ่ง ก็ปรากฏผลในตาราง ๒๓.

ตาราง ๒๓. เหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูที่มีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่งของ
นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ชั้น ม.ศ. ๕

เหตุผล	คน
๑. ไม่ชอบพูดมาก	๒๓๓
๒. ไม่ชอบอยู่ใต้มังคับบัญชา ของบุคคลหลายคน เช่น หัวหน้าวิชา ครูใหญ่ กักขฬการ เป็นต้น	๒๐๖
๓. ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เมื่อต้องเผชิญกับเด็กดุกขและเกร	๑๖๖
๔. เป็นอาชีพไม่โลโก้ ไม่น่าสนใจ	๑๔๔
๕. ไม่นั่นใจว่าจะสอนเด็กให้เข้าใจได้	๑๔๐
๖. ไม่ชอบวิธีชีวิตจำเจอยู่กับเด็ก	๑๑๔
๗. ไม่ชอบบังคับกับเคียวเคียวเด็ก	๙๙
๘. รายได้น้อยไม่พอเลี้ยงครอบครัว	๘๘
๙. ไม่สามารถทำตัวให้อยู่ในระเบียบวินัยของครูที่ทำได้ ถ้าทำไม่ได้ก็เป็น คตินินทาของผู้อื่น	๕๕
๑๐. เปื่อการตรวจสอบ และการบ้าน	๓๒
๑๑. รู้สึกประหม่า และอาย เมื่ออยู่ต่อหน้าเด็ก	๒๕
๑๒. ไม่สามารถควบคุมให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยได้	๒๓
๑๓. ไม่มีทางเป็นใหญ่เป็นโตได้	๑๖
๑๔. เป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยกย่องเท่าอาชีพอื่น	๕
๑๕. สังกนแคบ และไม่ทันสมัย	๓
รวม	๑๓๕๕

จากตาราง ๒๓. แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนครูทั้งหมด ๑,๓๕๕ คน มีเหตุผลที่ทำให้ไม่เลือกเรียนครู เรียงตามลำดับดังนี้ ไม่ชอบพูดมาก ไม่ชอบ อยู่ใต้บังคับบัญชาหลายคน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เมื่อต้องเผชิญกับเด็กทุกคน และเกร เป็นอาชีพที่ไม่โคตรไต่กันเกินไป ไม่มั่นใจว่าจะสอบเด็กให้เข้าใจได้ ไม่ชอบใช้ชีวิต จำเวอยู่กับเด็ก ไม่ชอบบังคับคนอื่นด้วยตัวเอง รวยไต่หน่อยไม่พอเลี้ยงครอบครัว ไม่สามารถทำตัว อยู่ในระยะเบียบวินัยของครูที่ไต่ได้ เนื่องการตรวจข้อสอบและการบ้าน รู้สึกประหม่นและอายเมื่อ อยู่ต่อหน้าเด็ก ไม่สามารถที่จะควบคุมให้เด็กอยู่ในระยะเบียบวินัยได้ ไม่มีทางเป็นใหญ่เป็นโตได้ เป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยกย่องเท่าอาชีพอื่น สังคมแถมและไม่ทันสมัย

ผลการวิจัย และการแปลผลตอนที่ ๒

ผลการวิจัยตอนนี้ ได้จากการวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนที่ต่างเพศกัน และอยู่ในกรอบกว้างที่บิการคามมีอาชีพและ ระดับการก่บาศต่างกัน โดยพิจารณาจากค่ามัธยิม เลขคณิตของการประมาณค่าเหตุผลทั้งหมดที่จำแนกตามเพศ อาชีพ และระดับการศึกษาของ บิการคาม แล้วนำมาหาค่าอัตราส่วนวิกฤต เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ ๕ ที่ว่า นักเรียนที่ ต่างเพศกัน อยู่ในกรอบกว้างที่บิการคาม มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการ เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง ๒๔.

ก. จำแนกตามเพศ

ตาราง ๒๔. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายและหญิง
ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕

ชื่อ	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	$\sum x$	$\sum x^2$	$\bar{x}$	s^2	C.R.
ชาย	๒๑๔	๑๘๓๔๓	๓๓๖๐๓	๓.๓๓	๑.๓๓	NS ๐.๕๓
หญิง	๓๖๒	๒๖๒๔๒	๖๘๓๓๔๐	๓.๓๔	๑.๔๓	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวาง ๒๔. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ทั้งชายและหญิง ประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศของนักเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู

ข. จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา

ตาราง ๒๕. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่บิดามารดามีอาชีพครูกับอาชีพข้าราชการ

อาชีพบิดา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ครู	๑๖๔	๑๔๖๕๐	๒๐๔๔๒	๓.๓๙	๑.๓๔	NS ๐.๕๔
ข้าราชการ	๒๑๐	๑๙๙๑๐	๓๙๘๒๐	๓.๓๐	๑.๕๒	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวาง ๒๕. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ที่บิดามารดามีอาชีพครูกับข้าราชการ ประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๖. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครู ของนักเรียนชาย หญิง
ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่ปีความรรมมีอาชีพครูกับอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของ ปีความรรม	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ครู	๑๖๘	๑๖๖๕๐	๒๐๘๔๒	๓.๗๗	๑.๓๔	NS ๐.๑๐๕
อาชีพอื่น ๆ	๒๑๑	๕๓๑๐๕	๒๒๑๐๒๘	๓.๗๘	๑.๔๔	

NS ไม่นับสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๖. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕
ที่ปีความรรมมีอาชีพอื่น ๆ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง ๒๗. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง
ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่ปีความรรมมีอาชีพข้าราชการ
กับอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของ ปีความรรม	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ข้าราชการ	๒๑๐	๑๙๘๑๐	๙๕๘๒๐	๓.๗๐	๑.๘๒	NS ๐.๗๗
อาชีพอื่น ๆ	๒๑๑	๕๓๑๐	๒๒๑๐๒๘	๓.๗๘	๑.๔๔	

NS ไม่นับสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๓. แสดงว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่
 บิคมารคามีอาชีพค้าขายการกับอาชีพอื่น ๆ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปแล้วจะเห็นว่านักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลใน
 การเลือกไม่แตกต่างกัน แม้จะมาจากครอบครัวที่บิคมารคามีอาชีพต่างกันก็ตาม ฉะนั้นอาชีพ
 ของบิคมารคามจึงไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียน

ก. จำแนกตามระดับการศึกษาของบิคมารคาม

ตาราง ๒๔. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง
 ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่บิคมารคามีการศึกษาระดับประถม
 กับมัธยม

การศึกษา บิคมารคาม	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ประถม	๕๒๑	๔๕๒๔๒	๑๘๘๐๓๓	๓.๓๓	๑.๔๘	NS ๐.๑๔
มัธยม	๔๒๕	๓๖๙๑๒	๑๕๒๔๓๒	๓.๓๔	๑.๔๓	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๕. แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่บิคมารคามีการศึกษาระดับประถม และ
 ระดับมัธยม ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๙. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง
ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ก. ๔ ที่ปีติามารคามีกการศึกษาระดับประถม
กับระดับอุดมศึกษา

การศึกษา	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	s^2	C.R.
ประถม	๒๒๑	๔๕๒๘๒	๑๘๘๖๓๓	๓.๙๙	๑.๔๘	NS ๐.๐๐๕
อุดม	๔๔	๓๘๒๘	๑๕๘๒๓	๓.๙๘	๑.๔๘	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๒๙. แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ปีติามารคามีกการศึกษาระดับประถมกับ
ระดับอุดมศึกษา ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๐. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง
ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่ปีติามารคามีกการศึกษาระดับมัธยม
กับระดับอุดมศึกษา

การศึกษา	จำนวนนักเรียนที่ เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	s^2	C.R.
มัธยม	๘๒๕	๓๖๙๒	๑๕๒๙๓๖	๓.๙๘	๑.๔๓	NS ๐
อุดมศึกษา	๔๔	๓๘๒๘	๑๕๘๒๓	๓.๙๘	๑.๔๘	

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง ๓๐. แสดงว่านักเรียนที่ปีคามารค มีการศึกษาระดับมัธยม กับ
ระดับอุดมศึกษา ประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักเรียนชาย หญิง ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่
ปีคามารคมีระดับการศึกษาต่างกัน ประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน
หมายความว่าระดับการศึกษาของปีคามารคไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนครูของนักเรียน
ดังนั้นจะเห็นว่า แม้เพียง ระดับการศึกษา และอาชีพของปีคามารคของ
นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูจะแตกต่างกันก็ตาม ก็จะไม่มีความ
ทำให้นักเรียนประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกัน จึงเป็นการสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ในภาคกลาง จำนวน ๒๔ จังหวัด โดยได้ตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่อไปนี้
 - ๑.๑ อยู่ในระดับเก่ง สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓
 - ๑.๒ อยู่ในระดับอ่อน สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๕
 ๒. นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีฐานะความเป็นอยู่มากกว่า
 ครัวเรือน
 ๓. นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในการเลือกไม่แตกต่างจากพวกที่เลือก
 เรียนอาชีพอื่น
 ๔. นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ มีเหตุผลเกี่ยวกับการเลือกและไม่
 ไม่เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน
 ๕. นักเรียนที่ทางเพศกันอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะความเป็นอยู่และระดับการ
 ศึกษาต่างกันจะมีเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน
- ผลที่ได้จากการวิจัยทั้งหมดจะนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูปรากฏว่า นักเรียน
 ชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ เลือกเรียนครู ประมาณ ๑ ใน ๒ ของนักเรียนทั้งหมด
 และในจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู จะเป็นนักเรียนหญิงเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนชาย
 ผลการวิจัยนี้สนับสนุนการวิจัยของ วังนา ทกก่ำแสง และ สจจพร พันธุ์มี ที่ว่า นักเรียน
 ชายเลือกเรียนครูเป็นอันดับสุดท้าย (ร้อยละ ๑.๔๓) ส่วนนักเรียนหญิงเลือกเรียนครูเป็น
 อันดับรอง (ร้อยละ ๒.๒๓) การที่ได้ค่าเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายส่วนมากยังมีทางเลือก

ก็ว่าการที่เลือกเรียนจะเหมาะสมกับสาขาการจะเป็นอาชีพทหาร ตำรวจ หรือพวกช่างต่าง ๆ เช่น รางรถไฟ ขนส่ง ไฟฟ้า คอย เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนชาย เลือกเรียนครูมีจำนวนน้อยกว่านักเรียนหญิง

การวิจัย เกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครูปรากฏว่า นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูมีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือประมาณ ๗ ใน ๑๐ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ เก่งและอ่อนนั้น มีจำนวนใกล้เคียงกับ ประมาณ ๒ ใน ๕ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ไคเดลเช่นนี้อาจเป็น เพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง เห็นว่าอาชีพครู เป็นอาชีพที่ไม่ท้าทายกับความรู้ ความสามารถของตน จึง เลือกเรียนอาชีพที่เหมาะสมและต้องใช้ทักษะและความสามารถสูง อันเป็นอาชีพที่นักเรียนเหล่านั้นสนใจ เช่น อาชีพแพทย์ ซึ่งนับเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถและความอดทนสูงทางการรู้ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนก็อาจจะให้ความสนใจต่ออาชีพครูโดย โดยที่นักเรียนเหล่านั้นอาจจะมีความสนใจในอาชีพที่ต้องใช้ทักษะมากกว่าอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิชาการ เช่นอาชีพครู

การวิจัย เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูที่มีความสามารถมีอาชีพต่างกันได้ ปรากฏว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีความสามารถมีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด คือประมาณ ๖ ใน ๑๐ และมาจากครอบครัวที่มีความสามารถเป็นครูน้อยที่สุด คือประมาณ ๑ ใน ๖ ซึ่งไม่สอดคล้องกันตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับการวิจัยของ เรืองโร พุฒานันท์ ที่พบว่า นักเรียนมีทัศนคติส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความสามารถมีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด และมาจากอาชีพครูน้อยที่สุด การที่ไคเดลเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่มองเห็นความยากลำบากที่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพของบิดามารดา จึงไม่เกิดที่จะดำเนินรอยตามอาชีพที่มีความสามารถตนประกอบอยู่นั้น อีกประการหนึ่ง การที่กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานเลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์หนังสือคู่มือแนะทางศึกษาฉบับพิเศษ และจัดส่งไปตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น อาจทำให้นักเรียนได้รู้จักอาชีพต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้นักเรียนรู้จักพิจารณาเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ นั้น พบว่าอาชีพที่นักเรียนเลือกทั้งหมดมี ๓๐ อาชีพ อาชีพครู เป็นอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด

และอัตราที่นักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน มี ๕ อัตรา คือ ข้าราชการ พยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร วิศวกร ศึกษานิเทศก์ วิจัยและพัฒนากวาม เป็นต้น เหตุผลของการเลือกเรียนครูและเลือกเรียนอาชีพอื่น ๆ มาเปรียบเทียบกับพบว่า จำนวนใหญ่หลวงนักเรียนมีเหตุผลในการเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติบางประการ ที่เห็นเด่นชัดว่าเนื่องจากจากลักษณะของอาชีพแตกต่างกันมาก เช่น อัตราพยาบาล และทหาร ต่างก็มีเกรงแบบเฉพาะลงไป ว่าอาชีพครูยังไม่มีเกรงแบบที่แน่นอนตายตัว จะมีเหตุผลในเรื่องเกรงแบบของนักเรียนที่เลือกเรียนพยาบาล และทหารชั้นประทวนกับนักเรียนที่เลือกเรียนครูจึงแตกต่างกัน สำหรับเหตุผลในการเลือกเรียนครูและอาชีพอื่น ๆ ดังกล่าวมานี้ไม่ได้แตกต่างกันเลย คือเหตุผลในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำ เมื่อเรียนจบ และความก้าวหน้าในอาชีพ การที่โดยมองนักเรียนเนื่องมาจากนักเรียนที่ทั่วไปในเรื่องการประกอบอาชีพ จึงคิดจะเลือกอาชีพที่เห็นว่ามีความก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังปรากฏว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องความชอบด้วยไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพอื่น ๆ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างยิ่ง เพราะแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่จะออกไปประกอบอาชีพต่าง ๆ นั้นมองเห็นความชอบด้วยเป็นเรื่องสำคัญที่ควรยึดถือ และถ้านักเรียนเหล่านั้นได้ลงไปประกอบอาชีพจริงก็จะมีส่วนในการสร้างความเจริญให้แก่วงการอาชีพนั้น ๆ และประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ด้วย

สำหรับเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ให้นักเรียนเลือกเรียนในคณะอาชีพนั้นพิจารณาจากการเรียงลำดับความสำคัญของเหตุผลโดยพิจารณาเฉพาะเหตุผลที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับหนึ่งมากที่สุด ผลปรากฏว่านักเรียนที่เลือกอาชีพครู ทหารชั้นประทวน และนักวิจัยและพัฒนากวามสำคัญในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ที่เห็นเด่นชัดว่าเป็นเพราะนักเรียนสนใจความเป็นไปของวงการอาชีพต่าง ๆ และได้ทราบถึงแนวโน้มในเรื่องความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน อันแสดงว่านักเรียนเริ่มสนใจในเรื่องอาชีพมากขึ้น ซึ่งนับเป็นเรื่องที่น่าพอใจอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล ศึกษานิเทศก์ วิจัยและพัฒนากวามเห็นความสำคัญในเรื่องความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งแสดงว่านักเรียนเข้าใจสภาพของประเทศไทยในปัจจุบันได้ดีว่ากำลังอยู่ในระยะพัฒนา จึงว่าเป็นทางอาชีพที่ก้าวหน้าต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และใช้โอกาสนี้เลือกอาชีพการศึกษาก็มีความก้าวหน้าอยู่มาก เพราะวงการศึกษามีประเทศไปเจริญรุ่งเรือง

ไปอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สถานการณ์เพิ่ม^๕ ส่วนนักเรียนที่เลือกอาชีพ
พยาบาลและแพทย์นั้น ส่วนมากเห็นความสำคัญในเรื่องความเสียสละ แสดงว่านักเรียนมอง
ในแง่คุณค่าทางจริยธรรมของอาชีพอยู่มาก และตามักเรียนเหล่านี้ได้เลือกเรียนตามวิชาชีพ
ที่ตนต้องการแล้วก็จะทำให้ทางการ แพทย์และพยาบาลเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น นักเรียนที่เลือกเรียน
อาชีพเกษตรกรรมส่วนมากมองเห็นความสำคัญในเรื่องความอิสระในการดำรงชีพ ผลการวิจัยนี้
สนับสนุนผลการวิจัยของ ทศนิยม สุธะวารี ทวีว่า นักเรียนสนใจในอาชีพที่มีความอิสระ ซึ่งอาจจะ
เป็นไปได้อา นักเรียนเหล่านี้มาจากครอบครัวที่บิดามารดาทำอาชีพส่วนใหญ่ (ประมาณ
ร้อยละ ๘๓) ^๖ เขาจึงคิดที่จะเรียนหาความรู้ในคณะนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะรับปรุงงให้ดีขึ้น และจะ
ได้ประมาณค่าพิสัยต่อจากบิดามารดา นักเรียนที่เลือกอาชีพแพทยกรรมเห็นความสำคัญในเรื่อง
ความยุติธรรมเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งถือว่า เป็นผลค่อนข้างยิ่ง ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้บางเห็นคุณค่า
ทางจริยธรรมของอาชีพอย่างแท้จริง และถ้านักเรียนเหล่านี้ได้เลือกอาชีพตามที่เขาต้องการ
ก็จะทำให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติด้วย

ผลการวิจัย เกี่ยวกับเหตุผลในการ เลือกและไมเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓
และ ม.ก. ๕ ปรากฏว่านักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ศ. ๕ มีเหตุผลในการเลือกและ
ไมเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่เหตุผลเหล่านี้
อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ มีระยะเวลาของการอยู่ในโรงเรียน
ใกล้เคียงกัน คือประมาณ ๑๐ ถึง ๑๒ ปี และอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน เหตุ
เหล่านี้จะทำให้ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความมองเห็นอาชีพครูในลักษณะที่เหมือนกัน ซึ่งจะ
มีผลทำให้การประมาณค่าเหตุผลในการ เลือกและไมเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น ม.ก. ๓
และ ม.ก. ๕ ไม่แตกต่างกัน

จากการที่นักเรียนจัดว่ามีความสำคัญของ เหตุผลในการ เลือกและไมเลือกเรียนครู
ปรากฏว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ นักเรียนเลือกเรียนครูก็คือ ทางการอบรมสั่งสอนนักเรียน

^๕ เจริญแห่งมาลี, สำนักงาน ทำเลอะละตีของ จังหวัด กำแพงเพชร ประเทศไทย.

ให้เป็นอันมีความรู้ ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะการวิจัยของ เพ็ญศรีสาร่า ท้าว นักเรียนเลือก
 อาจารย์พรุ เพราะทำให้มีโอกาสรวยนักเรียนให้ได้รับความรู้ซึ่งนับว่าเป็นผลที่นักเรียนมองเห็น
 คุณภาพทางานวิจัยธรรมของอาจารย์พรุ ถ้านักเรียนกลุ่มนี้ได้เรียนกฎจริงก็เห็นให้หวังไ้ความนักเรียน
 จะออกไปเป็นครูที่ดีในอนาคตเป็นแน่ ส่วนเหตุผลที่ทำให้นักเรียนไม่เลือกเรียนกฎก็คือ ไม่ชอบ
 พุทธมาก วากการเลือกเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะนักเรียนได้เวลา
 ส่วนใหญ่ไปอยู่กับกลุ่มมาก จึงทำให้ลักษณะของกฎบางกมมีอิทธิพลทำให้นักเรียนเกิดความไม่
 หมายไม้อยากเรียนกฎก็เป็นได้

สำหรับการวิจัยในเรื่องเหตุผลของนักเรียนที่เลือกเรียนกฎนั้น พบว่า นักเรียนที่
 เลือกเรียนกฎมักจะทาง เพศกับ และมาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยและมีระดับการศึกษา
 ทางกันก็ตาม แต่นักเรียนเหล่านี้กับเหตุผลในการเลือกเรียนกฎไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง
 กับสมมติฐานที่กล่าวไว้ข้างต้น การที่ใคร่เลือกเรียนนี้อาจเป็นเพราะ เกิดในระดัมนักเรียนในวัยเดียวกัน
 ดังนั้น ความรู้ที่นักเรียนได้มีต่อสิ่งต่าง ๆ จึงไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้มีความร่ำรวยอาจมอง
 เห็นความสำคัญในการเลือกอาชีพของนักเรียน จึงให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกอาชีพโดยไม่
 พยายามสอดคล้องตามความคิดเห็นของพ่อแม่ไปเลยก็เป็นได้.

บทที่ ๒

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

บทนี้ที่รัฐกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนครู ดังนั้นกรมการฝึกหัดครูจึงต้องเร่งผลิตครูให้ไปปริมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การที่จะผลิตครูให้ได้ปริมาณเพียงพอนั้น การจะคำนึงถึงคุณภาพของครูควบคู่กันไป ดังนั้นการศึกษาดังเรื่องราวเกี่ยวกับตัวครู ตลอดจนรายละเอียดของผู้ที่จะมาเป็นครู จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาอย่างยิ่ง ด้วยเหตุที่กล่าวนี้เอง ผู้วิจัยจึงมุ่งจะศึกษาถึงเหตุผลในการ เลื่อนและไม่เลื่อนเรียนครูของนักเรียนที่กำลังจะจบชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ ว่าแตกต่างกันหรือไม่ และนักเรียนในชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๔ ที่เลื่อนเรียนครู จะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด มีผลการเรียนอยู่ในระดับใด และนักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการ เลื่อนเรียนครูต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการจะทราบว่า

๑. นักเรียนที่กำลังจะจบชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕ จะเลื่อนเรียนครูมากน้อยเพียงใด
๒. นักเรียนที่เลื่อนเรียนครูมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด
๓. นักเรียนที่เลื่อนเรียนครูมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพอะไร
๔. นักเรียนที่เลื่อนเรียนครูมีเหตุผลในการ เลื่อนแตกต่างกับนักเรียนที่เลื่อนอาชีพอื่นอย่างไร
๕. นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๔ มีเหตุผลในการ เลื่อนและไม่เลื่อนเรียนครูอย่างไร

๖. นักเรียนที่ต่างเพศกันอยู่ในกรอบกรงที่มีความยาวตามค่าสี่เหลี่ยมและระดับการศึกษาต่างกันจะมีเหตุผลในการเลือกเรียนกฎแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนกฎจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับใดต่อไปนี้
 - ๑.๑ อยู่ในระดับเก่ง สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓
 - ๑.๒ อยู่ในระดับอ่อน สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๔
๒. นักเรียนที่เลือกเรียนกฎมาจากกรอบกรงที่มีความยาวตามค่าสี่เหลี่ยมมากกว่าค่าสี่เหลี่ยมอื่น
๓. นักเรียนที่เลือกเรียนกฎมีเหตุผลไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เลือกค่าสี่เหลี่ยมอื่น
๔. นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๔ มีเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนกฎไม่แตกต่างกัน
๕. นักเรียนที่ต่างเพศกันอยู่ในกรอบกรงที่มีความยาวตามค่าสี่เหลี่ยมและระดับการศึกษาต่างกันจะมีเหตุผลในการเลือกเรียนกฎไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๔ ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในภาคกลาง จำนวน ๒๕ จังหวัด โจทย์เป็นนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ จำนวน ๒,๐๐๐ คน และ ม.ศ. ๔ จำนวน ๑,๐๐๐ คน เพื่อเลือกแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว เหลือ ๒,๓๔๔ ฉบับ หรือ ร้อยละ ๙๔.๑๖ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๒. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล โดยมีเนื้อหาที่ตรงการทราบ ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนประกอบด้วย เพศ ชั้น ผลการเรียนของนักเรียนเอง ค่าสี่เหลี่ยมค่า และระดับการศึกษาของบิดามารดา

ระหว่างมัธยมและกษัตริย์ของกลุ่มทั้งสอง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู ปรากฏผลดังนี้

✓ ๑.๑ นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ เลือกเรียนครูประมาณร้อยละ ๔๓ และนักเรียนชั้น ม.ก. ๔ เลือกเรียนครูประมาณร้อยละ ๔๑ แสดงว่านักเรียนในชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๔ สนใจที่จะเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

✓ ๑.๒ นักเรียนที่เลือกเรียนครูเป็นนักเรียนหญิงประมาณร้อยละ ๖๔ และนักเรียนชาย ประมาณร้อยละ ๑๕ แสดงว่านักเรียนหญิงสนใจเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑)

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครู สรุปได้ดังนี้

๒.๑ นักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ที่เลือกเรียนครูที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง มีประมาณร้อยละ ๑๖ ระดับปานกลาง ประมาณร้อยละ ๗๐ และ ระดับอ่อนประมาณร้อยละ ๑๔ แสดงว่านักเรียนชั้น ม.ก. ๓ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจเลือกเรียนครูมากที่สุด

๒.๒ นักเรียนชั้น ม.ศ. ๔ ที่เลือกเรียนครู ที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง มีประมาณร้อยละ ๑๓ ระดับปานกลาง ประมาณร้อยละ ๗๑ และระดับอ่อน ประมาณร้อยละ ๑๖ แสดงว่านักเรียนชั้น ม.ศ. ๔ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจเลือกเรียนครูมากที่สุด

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนที่เลือกเรียนครู สรุปได้ดังนี้

นักเรียนที่เลือกเรียนครูทั้งหมด ๔๔๐ คน มาจากครอบครัวที่บิดามารดา มีอาชีพการงาน ประมาณร้อยละ ๙๗ อาชีพหารายการอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครู ประมาณร้อยละ ๔๘ และอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครู และไม่ใช่หารายการ ประมาณร้อยละ ๖๒ ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่บิดามารดาเป็นครูน้อยที่สุด และมีบิดามารดาอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกอาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ ที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน ของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ อาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ อาชีพครู ประมาณ ๑ ใน ๒ รองลงไปคืออาจารย์พรางกล ประมาณ ๑ ใน ๑๐ อาชีพ พยาบาล อาชีพทหารชั้นประทวน อาชีพแพทย์ อาชีพละประมาณ ๑ ใน ๒๐ อาชีพเกษตร อาชีพเลขานุการ อาชีพบัญชีชั้นสูง อาชีพวิศวกรรรม อาชีพละประมาณ ๑ ใน ๒๕ อาชีพทนายความ ประมาณ ๑ ใน ๕๐ นอกจากนี้ยังมีอาชีพอื่น ๆ อีก ๒๐ อาชีพ เช่น นักปกครอง เกษัตริกรรม สถาปัตยกรรม

๔.๒ เมื่อนำเหตุผลในแต่ละข้อของนักเรียนที่เลือกเรียนครู และเลือกอาชีพอื่น ที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน มาเปรียบเทียบกัน จะปรากฏผลดังนี้

นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำ เมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ และความชื้อสัทยไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพรางกล พยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร เลขานุการ บัญชีชั้นสูง วิศวกรรรม และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องความอิสระในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับนักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพพรางกล พยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร เลขานุการ บัญชีชั้นสูง วิศวกรรรม และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องความสะดวกสบายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพรางกล เกษตร เลขานุการ บัญชีชั้นสูง และทนายความ แต่จะมีเหตุผลไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ และวิศวกรรรม

นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องเกรื่องแบบที่นำใจแตกต่างกับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน เกษตร วิศวกรรรม แต่จะมีเหตุผลไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพรางกล แพทย์ เลขานุการ บัญชีชั้นสูง และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องรายได้แตกต่างกับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพรางกล พยาบาล แพทย์ เกษตร บัญชีชั้นสูง วิศวกรรรม

แต่จะมีเหตุผลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพทหารชั้นประทวน และพยาบาล

✓ นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องเกียรติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล ทหารชั้นประทวน เกษตร วิศวกรรม แต่ไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกพยาบาล แพทย์ เภสัชกร บัญชีชั้นสูง และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องอำนาจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพทหารชั้นประทวน เกษตร แต่มีเหตุผลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล พยาบาล แพทย์ เภสัชกร วิศวกรรม บัญชีชั้นสูง และทนายความ

✓ นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องการยอมรับและยกย่องจากสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล เกษตร วิศวกรรม แต่ไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เภสัชกร บัญชีชั้นสูง และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล เภสัชกร บัญชีชั้นสูง แต่จะมีเหตุผลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร วิศวกรรม และทนายความ

นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลในเรื่องความยุติธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล บัญชีชั้นสูง และวิศวกรรม แต่มีเหตุผลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร เภสัชกร และทนายความ

✓ นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในเรื่องความเสียสละแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล บัญชีชั้นสูง และวิศวกรรม แต่จะมีเหตุผลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตร เภสัชกร และทนายความ

๔.๓ เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนส่วนมากเลือกเป็นอันกัษหนึ่งในแต่ละ
อาชีพดังนี้

นักเรียนที่เลือกอาชีพครู ทหารชั้นประทวน และบัญชีชั้นสูง เห็นความ
สำคัญในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ

นักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล เสาปูนการ วิศวกรรม เห็นความสำคัญ
ในเรื่องความก้าวหน้าในอาชีพ

นักเรียนที่เลือกอาชีพพยาบาล และแพทย์ เห็นความสำคัญในเรื่องความ
เสถียร

นักเรียนที่เลือกอาชีพเกษตรกรรม เห็นความสำคัญในเรื่องความอิสระ
ในการทำงาน

นักเรียนที่เลือกอาชีพทนายความ เห็นความสำคัญในเรื่องความยุติธรรม

ข้อที่ ๕ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนนฏของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓
และ ม.ศ. ๕ สรุปได้ดังนี้

๕.๑ นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ มีเหตุผลในการเลือกเรียนนฏ
ไม่แตกต่างกัน

๕.๒ นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ มีเหตุผลในการไม่เลือกเรียนนฏ
ไม่แตกต่างกัน

๕.๓ เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันกัษหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนนฏ ก็
ต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนมีความรู้ รองลงไปได้แก่ เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน
และมีความภาคภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก ส่วนเหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันกัษหนึ่งที่ทำให้นักเรียน
ไม่เลือกเรียนนฏ ก็ ไม่ชอบพูดมาก รองลงไปได้แก่ ไม่ชอบอยู่ใกล้กับปัญญาของบุคคล
หลายคน และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เมื่อต้องเผชิญกับ เกิดทุกข์คนเเร

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิง ที่มาจากกรอบกว้าง ที่บิการการค มีอารีพและระดับการศึกษาต่างกัน สรุปได้ดังนี้

๒.๑ นักเรียนชายและหญิงที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลในการเลือกไม่แตกต่างกัน

๒.๒ นักเรียนที่เลือกเรียนครูที่มีคามารคามีอารีพแตกต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

๒.๓ นักเรียนที่มีคามารคามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า เพศ ระดับการศึกษา และอารีพของบิการการคไม่ได้มีผลทำให้การประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา

จากผลการวิจัยที่กระเสนอแนะในเรื่องต่อไปนี้

๑. เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู พบว่านักเรียนหญิงสนใจเรียนครูมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนทั้งหญิงและชาย เลือกเรียนครูมีว่าวนมากที่สุด และนักเรียนที่เลือกอารีพครูกับอารีพทางกล พยาบาล ทหารชั้นประทวน แพทย์ เกษตรกรรม เลขาการ บัญชีชั้นสูง วิศวกรรม ทนายความ มีเหตุผลในการเลือกอารีพแตกต่างกันเพียงบางประการเท่านั้น ที่เห็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับอารีพที่ตนเลือกนั้นอย่างถูกต้อง และเพียงพอได้ ควบ เหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความกึกให้ว่า

๑.๑ ควรจัดให้มีบริการแนะแนวการศึกษา และอารีพขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะได้ช่วยให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากผู้แนะแนวในเรื่องการศึกษา เพื่อออกไปประกอบอารีพ จากการจัดตั้งบริการแนะแนวขึ้นนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของอารีพต่าง ๆ ตลอดจนไหวของตลาดแรงงานได้ดีขึ้น

๑.๒ เมื่อมีการจัดตั้งบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน (มัธยมศึกษาแล้ว) บริการคำกัฎจะราคาเสียไม่ไ้ค่า บริการให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคลจะเป็นกลุ่ม ประโยชน์

ที่จะได้รับจากการจัดตั้งบริการนี้ก็คือได้เป็นการช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเลือกอาชีพและการศึกษาที่มีความเข้าใจและรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยบางลูกของ

๑.๓ การจัดตั้งศูนย์บริการสนเทศเกี่ยวกับอาชีพ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะของอาชีพต่าง ๆ ใ้กว้างขวางยิ่งขึ้น ภายในห้องที่ใช้เป็นศูนย์บริการสนเทศ การจะมีแผนป้ายนิเทศที่แสดงถึงเรื่องราวของอาชีพต่าง ๆ อยู่เสมอ โดยอาจให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมจัดทำป้ายนิเทศให้มากที่สุด เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากรู้อยากเห็นในเรื่องอาชีพต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรเชิญวิทยากร หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาเล่าถึงประสบการณ์และความสำเร็จของเขานักเรียนทราบ เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนที่คิดจะประกอบอาชีพนั้น ๆ เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น

๑.๔ การจัดให้มีบริการจัดหางานให้นักเรียนโดยการจัดทำในระหว่างปิดภาคเรียน ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักหารายได้มาใช้จ่ายในการศึกษาแล้วยังช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงสภาพการทำงานจริง ๆ ของอาชีพต่าง ๆ ด้วย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถสำรวจตัวเองไ้ว่านักเรียนมีความสนใจ และมีความเหมาะสมกับอาชีพนั้น ๆ หรือไม่

๒. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เลือกเรียนครู มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือประมาณ ๗ ใน ๑๐ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง และอ่อน มีประมาณ ๒ ใน ๕ ด้วยเหตุนี้จึงควรจะได้จัดหาทุนให้นักเรียนเหล่านี้ ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งและสนใจที่จะเลือกเรียนครูให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ช่วยให้นักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์ แต่สนใจในอาชีพครูได้มีโอกาสเข้าเรียนครูได้

๓. ผลที่ได้จากการวิจัยอีกข้อหนึ่ง ทำให้ทราบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีความยากจนที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาชีพครูของบิดามารดาไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ บิดามารดาไม่สนใจที่จะให้เงินในเรื่องการเลือกอาชีพ หรืออาจจะเป็นเพราะบิดามารดาไม่สนใจการศึกษา ความรักเห็นหรือความรู้เกี่ยวกับการเลือกอาชีพแก่บุตรก็เป็นได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงควรเสนอแนะให้โรงเรียนมีรายจ่ายตั้งมากมั่งอุปการะนักเรียน เพื่อให้ความช่วยเหลือหรือการอุปการะนักเรียนจนสามารถ

กับคุณปกครอง เป็นภรรยา การพบกันแบบนี้จะช่วยทำให้คุณปกครองทราบเรื่องราวเกี่ยวกับ บุตรสาว ของคุณได้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่เจอกันก็จะช่วยให้คุณปกครองมีความเข้าใจและรู้จัก ปลุกฝังกำลังใจ! การเรียนและการเลือกอาชีพที่คุณต้องการและเหมาะสมให้แก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำการวิจัยต่อไป

๑. การศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนครูและอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้เราจะได้อีกว่ายังมีองค์ประกอบอะไรอีกบ้างที่เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเลือกเรียนครู และอาชีพอื่น ๆ และเราจะได้อีกว่าให้ละเอียดว่า องค์ประกอบนั้น ๆ จะแตกต่างกันตามอาชีพหรือไม่

๒. การจะได้อีกว่าแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน เก่งกับอ่อนเราจะแตกต่างกันหรือไม่ และเราจะได้อีกว่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับ ความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนทั้งสองระดับ.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การศึกษาระบบประเพณีไทย, สภากรม "ครูกับเสียดียรภาพของประเทศไทย" เอกสารการประชุม
ทางวิชาการของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย, โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
พระนคร ๒๕๑๓, ๙๔ หน้า.

เฉลิมชัย อุบลวงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนของเด็กนักเรียน ม.ศ.๓
และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท
ปริญญาเนพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาหมิตร ๒๕๑๑, ๑๐๔ หน้า

ทัศนีย์ สุทธิ ทัศนคติและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาชีพ วิทยาลัยพานิชย์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๙, ๖๓ หน้า.

ประทอง กรรณสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๙,
๑๔๐ หน้า.

เพ็ญใจ พึ่งประเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนในวิชาชีพมัธยมศึกษาตอนปลาย
วิทยาลัยพานิชย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๐, ๖๓ หน้า.

บุษพรดี กุศลสมบัติ การนิเทศทางวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วิทยาลัยพานิชย์ คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต ๒๕๑๐, ๙๑ หน้า.

เรืองโร พุฒพานิช การใช้รายประจำของนักเรียนฝึกหัดครูในสถานฝึกหัดครู (เฉพาะส่วน
กลาง) สังกัดกรมการฝึกหัดครู ปีการศึกษา ๒๕๐๙ วิทยานิพนธ์
กรมการฝึกหัดครู ๒๕๐๙, ๖๑ หน้า.

วิชาการศึกษา วิทยาลัย พิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และพระราชทาน
ปริญญามัธยมศึกษาแก่นักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๑๑, โรงพิมพ์การศาสนา พระนคร
๒๕๑๒, ๘๖ หน้า.

วีรวรรณ พงศ์ลาต เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนันทนาการ เพื่อรับ
ปริญญาตรี เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖, ๔๔ หน้า.

วัฒนา ภกก่ำแพง และสถาพร พันธุ์มณี, การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๐๑, โรงเรียนพรุ่งเรืองธรรม ๒๕๐๒,
๔๙ หน้า.

กัญญาธิการ, กระทรวง การนิเทศเกี่ยวกับงาน จัดทำโดยโครงการโรงเรียนมัธยม
แบบประสม กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑, ๑๔๖ หน้า.

กัญญาธิการ, กระทรวง กองเผยแพร่การศึกษา บทความแนะนำการศึกษาและอาชีพ
กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๓.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน ทำเนียบสถิติของจังหวัดและอำเภอในประเทศไทย โรงพิมพ์
ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง พระนคร ๒๕๐๘, ๙๑ หน้า.

สวาท เสดาธรงก์ และ บารัตน์ โทมัสเสธรงก์ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย
โรงเรียนธุรกิจศึกษา (แผนกการพิมพ์) ๒๕๐๑, ๓๕๖ หน้า.

สุคใจ เข่าสุนทร คร. วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนเป็น
ศาสตราจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๕, ๗๗ หน้า.

อัมพา โรติกเสถียร และ แด๊ทซ์ เรย์มอนด์ เอน การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับ
มัธยมศึกษา องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ, โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
๒๕๐๘, ๓๑๔ หน้า.

- Black, Willis J, and Jerome M. Page, "Recruitment and Selection of Elementary and Secondary School Teachers, Review of Educational Research, Vol XXVIII, No 3, June, 1958.
- Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared With Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi, Master Thesis, Indiana University, 64 pp.
- Clarence, Barnhart L., The American College Dictionary, Random House, Inc., New York, 1956, 1432 pp.
- Cunningham, K.S. and Morey, Elwyn A. Children Need Teachers, Melbourne University Press, 1947, pp. 144-146.
- Ezell, Lonnie B, and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future ". The Journal of Educational Research, 49:217 - 222, November, 1955.
- Fielstra, Clarence, "An Analysis of Factors Influencing the Decision to Become a Teacher". Journal of Educational Research, XLVIII, pp. 659-667 May, 1955.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green and Co., New York, 1961, 478 pp.
- Mabry, Norris Kemp, "A Comparison of Two measured Ability Groups of Georgia Teachers with respect to Factors Influencing Their Decisions to Enter Teaching Profession". Dissertation Abstracts 28:143-4, July September, 1967.
- Mori, Takako, "Analysis of Factors Influencing Motivations For Becoming a Teachers". Journal of Educational Research, 60:174-179, December, 1966.
- Perrone, Philip, A, "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls". The Personnel and Guidance Journal, 44:254-257 November, 1965.
- Wellbank, Mary L. "Why Teach?" Journal of Educational Research XLVIII 699-703, May, 1955:

ពាក្យដេញ

,

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบข้อคำถามนี้ตามที่เป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า ข้อความที่นักเรียนตอบมานี้จะถือเป็นความลับทั้งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงไม่ทราบว่าเป็นคำตอบของใครโดยเฉพ
 ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือครั้งนี้

คำถามทั้งหมดมีรวม ๓ ตอน

ตอนที่ ๑

ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

๑.๑ เพศ ☐ ชาย

☐ หญิง

๑.๒ ชั้น ☐ มศ. ๓

☐ มศ. ๕

๑.๓ ผลการเรียนของนักเรียนเอง

๑.๓๑ ถ้านักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้น มศ. ๓ ผลการสอบได้ชั้น มศ. ๒
ได้ ☐ เปอร์เซ็นต์

๑.๓๒ ถ้านักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้น มศ. ๕ ผลการสอบได้ชั้น มศ. ๔
ได้ ☐ เปอร์เซ็นต์

๑.๔ อาชีพของบิดามารดา

๑.๔๑ บิดาเป็น ☐ ข้าราชการ

☐ ไม่ใช่ข้าราชการ

บิดามีอาชีพอะไร โปรดอธิบายโดยย่อ ตัวอย่างเช่น เป็นครูใหญ่ โรงเรียน ประจำอำเภอ
เป็นทหาร ยศจ่าสิบตรี เป็นพ่อค้า ขายของชำ เป็นต้น

๑.๔๒ มารดาเป็น ☐ ข้าราชการ

☐ ไม่ใช่ข้าราชการ

มารดามีอาชีพอะไร โปรดอธิบายโดยย่อ เช่นเดียวกับอาชีพของบิดาที่กำลังกล่าวมาแล้ว

๑.๕ ระดับการศึกษาของบิดามารดา

๑.๕๑ บิดาเรียนจบระดับชั้น

- ☐ ประถม
☐ มัธยม
☐ อุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย
หรือเทียบเท่า)
☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ

๑.๕๒ มารดาเรียนจบระดับชั้น

- ☐ ประถม
☐ มัธยม
☐ อุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย
หรือเทียบเท่า)
☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ

จบตอนที่ ๑

โปรดตอบตอนที่ ๒ ต่อไป

๗

ตอนที่ ๒

๒.๑ ขณะนี้นักเรียนเรียนใกล้จบปีการศึกษาแล้ว ต่อไปนักเรียนก็ต้องออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนคิดว่าจะออกไป :-

(โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และกรอกข้อความลงในช่องว่าง)

☐ เรียนต่อ

☐ ไม่เรียนต่อ

๒.๑๑ ถ้าไม่เรียน นักเรียนจะไปทำอะไร
เพราะเหตุใด

๒.๑๒ ถ้าเรียน นักเรียนจะเรียนอะไร
เพื่อไปประกอบอาชีพอะไร

๒.๒ สำหรับนักเรียนที่ตอบข้อ ๒.๑๒ นั้น คงจะมีเหตุผลบางประการที่ทำให้เลือกอาชีพ
ดังกล่าว ขอให้นักเรียนพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ว่าตรงกับเหตุผลของนักเรียนหรือไม่ ถ้าตรงบอก
ว่า "ใช่" ถ้าไม่ตรงก็บอกว่า "ไม่ใช่" ตัวอย่างเช่น

เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่
(๑) ความสนุกสนาน _____	✓	

ถ้านักเรียนมาเลือกอาชีพนี้เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความสนุกสนาน ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ช่อง "ใช่" เพียงช่องเดียว แต่ถ้านักเรียนมาเลือกอาชีพนี้ ไม่ใช่เพราะความสนุกสนาน ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ช่อง "ไม่ใช่"

ถ้านักเรียนรู้สึกดังเด หรือรู้สึกกำกึ่งในข้อความใดก็ให้นักเรียนตัดสินใจตอบในทางใดทางหนึ่ง โดยให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีแนวโน้มเอนเอียงไปข้างใดมากกว่า ก็ให้ขีดตอบในทางนั้น

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
โปรดตอบด้วยความจริงใจ

เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่	
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ			๑
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ			๒
๓. ความอิสระในการทำงาน			๓
๔. ความสะดวกสบาย			๔
๕. เครื่องแบบเป็นที่น่าสนใจ			๕
๖. รายได้			๖
๗. เกียรติ			๗
๘. อำนาจ			๘
๙. การยอมรับและยกย่องจากสังคม			๙
๑๐. การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม			๑๐
๑๑. ความซื่อสัตย์			๑๑
๑๒. ความยุติธรรม			๑๒
๑๓. ความเสียสละ			๑๓
๑๔. อื่น ๆ (โปรดระบุ)			

๒.๓ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนคิดว่าข้อใดสำคัญที่สุด ที่ทำให้เลือกอาชีพนั้น
โปรดจัดลำดับความสำคัญของเหตุผลนั้นเพียง ๓ อันดับ โดยใช้หมายเลขหน้าข้อความ
เติมลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

จบตอนที่ ๒

โปรดตอบตอนที่ ๓ ต่อไป

ตอนที่ ๓

๓.๑ ถ้านักเรียนไม่มีอุปสรรคใด ๆ (ไม่มีใครหรือเหตุการณ์ใด ๆ มาบังคับ) หลังจากการศึกษาชั้นนี้ นักเรียนจะเลือกเรียนทางครูหรือไม่ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

☐ เลือก (โปรดชี้แจงเหตุผลในข้อ ๓.๑๑)

☐ ไม่เลือก (โปรดชี้แจงเหตุผลในข้อ ๓.๑๓ หน้า ๗)

*๓.๑๑ สำหรับนักเรียนที่เลือกทางครู โปรดพิจารณาว่าเหตุผลต่อไปนี้ ตรงกับที่นักเรียนคิดไว้มากน้อยเพียงใด ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
(๑) เป็นงานเบา					✓

ถ้าเหตุผลที่ว่า "เพราะเป็นงานเบา" ตรงกับเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมาเลือกเรียนทางครู "มากที่สุด" ก็ได้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" แต่ถ้าไม่ตรงกับเหตุผลที่นักเรียนคิดไว้ หรือตรงน้อยที่สุด ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด" เป็นต้น ซึ่งได้เลือกตอบเพียงช่องใดช่องหนึ่งสำหรับเหตุผลแต่ละข้อ

๑. ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน โปรดควบคุมด้วยความจริงใจ

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๑. เรียนจบแล้วหางานง่าย					
๒. เป็นอาชีพมั่นคง					

เหตุผล	น้อยที่สุด	กึ่งน้อย	ปานกลาง	กึ่งมาก	มากที่สุด
และยังขึ้น					
๓. สอบเข้าเรียน ได้ง่าย					
๔. เรียนไม่ยาก					
๕. มีทางศึกษาให้ สูงก่อน ๆ ไม่ได้					
๖. เป็นงานที่สบาย					
๗. มีวันหยุดเยอะ มาก					
๘. มีทางหารายได้ พิเศษ					
๙. ใช้ทุนในการ เรียนน้อย					
๑๐. สามารถออกไป ประกอบอาชีพ ได้เร็วเพราะ เรียนจบได้ เป็นเร็ว ๆ					
๑๑. มีโอกาสที่จะ เปลี่ยนไม่เรียน ต่อหรือประกอบ อาชีพอื่นได้					

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด	
๑๕. มีคนเคารพนับหน้าถือตา						๑๕
๑๓. มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับบุคคลหลายประเภทหลายระดับ						๑๓
๑๔. มีความภาคภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก อาจมีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโตในอนาคต						๑๔
๑๕. ต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนที่มีความรู้						๑๕
๑๖. รักการถ่ายทอดวิชาการ						๑๖
๑๗. มั่นใจจะปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ได้						๑๗
๑๘. ครูมีความยุติธรรม						๑๘
๑๙. ครูมีความเสียสละ						๑๙
๒๐. ครูมีความรอบคอบและอดทน						๒๐
๒๑. ครูมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ						๒๑

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๒๒. ครูเป็นตัวอย่าง แก่ศิษย์ในชั้น วัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย การพูดจา กิริยามารยาท					
๒๓. ชอบและสนใจ ในสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับเรื่อง เรียน เช่น เด็กนักเรียน และเพื่อนครู					
๒๔. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

๒๒

๒๓

๓.๑๒ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนคิดว่าอะไรสำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนมาเลือกเรียน
ทางครู โปรดจัดอันดับความสำคัญของเหตุผลเรียง ๓ อันดับ โดยให้หมายเลขหน้าข้อความ
เติมลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

๓.๑๓ สำหรับนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนทางครู โปรดพิจารณาว่าเหตุผลต่อไปนี้
ตรงกับกับที่นักเรียนคิดไว้มากน้อยเพียงใด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น เช่น

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
(๑) เกือบเด็ก ๆ					✓

ถ้าเหตุผลที่ว่า เกือบเด็ก ๆ ตรงกับเหตุผลที่ทำให้นักเรียนไม่เลือกเรียนทาง
 ทรู "มากที่สุด" ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" แต่ถ้าไม่ตรงกับเหตุผลที่นักเรียน
 กึกไว้ หรือตรงน้อยที่สุด ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด" เป็นคน ขอให้เลือกเพียง
 มุ่งต่งสำหรับเหตุผลที่จะข้อ

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
 โปรดตอบด้วยความจริงใจ

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๑. ไม่ชอบพูดมาก					
๒. ไม่ชอบใช้ชีวิตจำเจกับเด็ก					
๓. เบื่อการกรวข้อสอบและการบ้าน					
๔. เป็นอาชีพที่ไม่โลกลาเอนเท่าเทียม					
๕. ไม่สามารถจะทำถ่วงอยู่ในระเบียบวิสัยของครูได้ถ้าได้เป็นคณบดีนิเทศาของผู้อื่น					✓

เหตุผล	น้อยที่สุด	กึ่งกลางน้อย	ปานกลาง	กึ่งกลางมาก	มากที่สุด	
๖. รายได้น้อย ไม่พอเลี้ยง ครอบครัว						๖
๗. เป็นอาชีพที่ไม่ได้รับ การยกย่อง ทำอาชีพอื่น						๗
๘. ไม่มีทางเป็นใหญ่ เป็นใหญ่						๘
๙. ไม่สามารถควบคุม อารมณ์ของตนเอง ได้เมื่อต้องเผชิญกับ เด็กทุกคนและเกร						๙
๑๐. ไม่สามารถจะควบคุม เด็กให้อยู่ในระเบียบ วินัยได้						๑๐
๑๑. ไม่มั่นใจว่าจะสอนให้ เด็กเข้าใจได้						๑๑
๑๒. รู้สึกประหม่นว่าจะอาย เมื่ออยู่ต่อหน้าเด็ก						๑๒
๑๓. ไม่ชอบบังคับกับเด็ก เชิงเด็ก						๑๓
๑๔. สังคมแถบนี้ไม่ ทันสมัย						๑๔
๑๕. ไม่ชอบอยู่บ้านกับ						

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
มีฐานะของบุคคลหลายคนที่ เช่น หัวหน้าวิชา ครูในคณะ ศึกษาศาสตร์ เป็นกัน					

๑๒.อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓.๑๔ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนถือว่าข้อใดสำคัญที่สุด ที่ทำให้ นักเรียนไม่เลือก
เรียนทางครู โปรดจัดลำดับความสำคัญของเหตุผลเพียง ๓ อันดับ โดยให้หมายเลขนำชื่อ
ความเกิมนลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

จบตอนที่ ๓

(ขอขอบคุณในความร่วมมือนะของท่าน)

ពាក្យដេញដោល ១.

สถิติการเกิด "การวิจัยทางระบาดวิทยา" 21

๑. สูตรในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

๒. สูตรในการคำนวณค่าดัชนีเปอร์เซ็นต์

$$P_x = L_o + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$$

๓. สูตรการทดสอบความแตกต่างระหว่างกรวยละ

$$๓.๑ \quad P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$๓.๒ \quad Q = 100 - P$$

$$๓.๓ \quad \sqrt{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

$$๓.๔ \quad C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{P_1 - P_2}}$$

๔. สูตรการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

$$๔.๑ \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$๔.๒ \quad s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$\text{หรือ} \quad s^2 = \frac{\sum X^2}{N} - \bar{X}^2$$

$$๔.๓ \quad \sigma_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$$

$$๔.๔ \quad C.R. = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}}$$

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការវិវត្តន៍កសិកម្ម

๑. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากคะแนนดิบ

ตาราง ๓๑. คะแนนที่ได้จากการทดลองสอบ ๒ ครั้งกับนักเรียนจำนวน ๕๕ คน

คนที่	คะแนนสอบครั้งที่ ๑ (X)	คะแนนสอบครั้งที่ ๒ (Y)	X^2	Y^2	XY
๑	๔๕	๕๑	๒๐๒๕	๒๖๐๑	๒๒๙๕
๒	๕๐	๔๕	๒๕๐๐	๒๐๒๕	๒๒๕๐
๓	๓๘	๔๔	๑๔๔๔	๑๙๓๖	๑๖๓๒
๔	๓๓	๒๘	๑๐๘๙	๗๘๔	๙๒๔
๕	๓๕	๒๓	๑๒๒๕	๕๒๙	๘๐๕
๖	๒๓	๒๓	๕๒๙	๕๒๙	๕๒๙
๗	๑๕	๑๔	๒๒๕	๑๙๖	๒๑๐
๘	๔๒	๔๑	๑๗๖๔	๑๖๘๑	๑๗๓๒
๙	๑๐๒	๑๐๑	๑๐๔๐๔	๑๐๒๐๑	๑๐๓๐๒
๑๐	๔๑	๔๒	๑๖๘๑	๑๗๖๔	๑๗๒๒
๑๑	๖๘	๖๓	๔๖๒๔	๓๙๘๙	๔๒๙๖
๑๒	๓๑	๔๔	๙๖๑	๑๙๓๖	๑๓๖๔
๑๓	๖๕	๕๑	๔๒๒๕	๒๖๐๑	๓๓๑๕
๑๔	๓๑	๒๖	๙๖๑	๖๗๖	๘๐๖
๑๕	๕๖	๕๑	๓๑๓๖	๒๖๐๑	๒๘๔๖
๑๖	๖๑	๖๖	๓๗๒๑	๔๓๕๖	๔๐๒๖
๑๗	๕๑	๔๑	๒๖๐๑	๑๖๘๑	๒๐๙๑
๑๘	๒๔	๒๙	๕๗๖	๘๔๑	๗๐๔
๑๙	๔๐	๓๓	๑๖๐๐	๑๐๘๙	๑๓๒๐
๒๐	๓๒	๓๔	๑๐๒๔	๑๑๕๖	๑๐๘๘

ตาราง ๓๑. (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบครั้งที่ ๑	คะแนนสอบครั้งที่ ๒	X^2	Y^2	XY
	(X)	(Y)			
๒๑	๒๔	๒๖	๕๗๖	๖๗๖	๕๒๔
๒๒	๔๕	๔๓	๒๐๒๕	๑๘๔๙	๑๙๓๕
๒๓	๔๒	๔๐	๑๗๖๔	๑๖๐๐	๑๖๘๐
๒๔	๒๖	๒๑	๖๗๖	๔๔๑	๕๔๖
๒๕	๓๔	๓๑	๑๑๕๖	๙๖๑	๑๐๕๔
๒๖	๓๕	๑๙	๑๒๒๕	๓๖๑	๖๖๕
๒๗	๓๕	๔๐	๑๒๒๕	๑๖๐๐	๑๔๒๐
๒๘	๓๖	๓๔	๑๒๙๖	๑๑๕๖	๑๒๒๔
๒๙	๔๑	๓๖	๑๖๘๑	๑๒๙๖	๑๔๗๖
๓๐	๕๑	๔๑	๒๖๐๑	๑๖๘๑	๒๐๙๑
๓๑	๔๐	๔๑	๑๖๐๐	๑๖๘๑	๑๖๔๐
๓๒	๒๓	๒๓	๕๒๙	๕๒๙	๕๒๙
๓๓	๔๐	๔๔	๑๖๐๐	๑๙๓๖	๑๗๖๐
๓๔	๓๓	๓๔	๑๐๘๙	๑๑๕๖	๑๑๓๒
๓๕	๔๒	๓๓	๑๗๖๔	๑๐๘๙	๑๔๒๖
๓๖	๓๕	๓๓	๑๒๒๕	๑๐๘๙	๑๒๖๖
๓๗	๔๖	๔๑	๒๑๑๖	๑๖๘๑	๑๘๖๖
๓๘	๓๓	๓๖	๑๐๘๙	๑๒๙๖	๑๒๒๔
๓๙	๔๑	๖๔	๑๖๘๑	๔๐๙๖	๒๖๖๔
๔๐	๔๔	๔๐	๑๙๓๖	๑๖๐๐	๑๗๖๐
๔๑	๓๕	๔๔	๑๒๒๕	๑๙๓๖	๑๖๕๐

ตาราง ๓๑. (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบครั้งที่ ๑	คะแนนสอบครั้งที่ ๒	X^2	Y^2	XY
	(X)	(Y)			
๔๒	๖๓	๓๒	๔๐๘๙	๑๐๒๔	๔๔๖๔
๔๓	๔๓	๔๑	๑๘๔๙	๑๖๘๑	๑๗๖๓
๔๔	๓๘	๘๕	๑๔๔๔	๗๒๒๕	๓๒๓๐
๔๕	๘๖	๓๕	๗๓๙๖	๑๒๒๕	๓๐๑๐
๔๖	๓๕	๓๙	๑๒๒๕	๑๕๒๑	๑๓๖๕
๔๗	๔๒	๓๙	๑๗๖๔	๑๕๒๑	๑๖๓๘
๔๘	๔๖	๔๗	๒๑๑๖	๒๒๐๙	๒๑๖๒
๔๙	๓๓	๒๓	๑๐๘๙	๕๒๙	๗๕๙
๕๐	๙๕	๙๒	๙๐๒๕	๘๔๖๔	๘๕๖๐
๕๑	๓๙	๓๙	๑๕๒๑	๑๕๒๑	๑๕๖๙
๕๒	๓๐	๓๑	๙๐๐	๙๖๑	๙๓๐
๕๓	๓๓	๓๙	๑๐๘๙	๑๕๒๑	๑๒๖๓
๕๔	๙๕	๙๕	๙๐๒๕	๘๘๒๕	๙๐๓๐

$$N = ๕๔ \quad \sum X = ๒๔๓๖ \quad \sum Y = ๒๖๙๕ \quad \sum X^2 = ๑๕๖๒๐ \quad \sum Y^2 = ๑๓๙๓๕ \quad \sum XY = ๑๔๐๐๐$$

จากสูตร

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของแบบสอบถาม

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

$\sum XY$ = ผลบวกของผลคูณของคะแนนที่ได้จากการสอบถามครั้งแรกกับครั้งที่สอง

$\sum X$ = ผลบวกของคะแนนที่ได้จากการสอบถามครั้งแรก

$\sum Y$ = ผลบวกของคะแนนที่ได้จากการสอบถามครั้งที่สอง

$\sum X^2$ = ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบถามครั้งแรกยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ = ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบถามครั้งที่สองยกกำลังสอง

แทนค่าจากสูตร

$$\begin{aligned} \therefore r &= \frac{54 (๑๔๔๐๐) - (๒๘๓๖) (๒๖๙๕)}{\sqrt{[54(๑๕๒๒๙๐) - (๒๘๓๖)^2] [54(๑๓๙๓๘๙) - (๒๖๙๕)^2]}} \\ &= ๐.๖๗๙๔๓ \end{aligned}$$

๒. การกำหนดค่าอันดับเปอร์เซนไทล์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง ๓๒. คะแนนผลการสอบไล่ชั้น ม.ก. ๕ ของนักเรียนชั้น ม.ก. ๕
โรงเรียนพรหมานุสรณ์จำนวน ๔๗ คน

คะแนน (X)	รอยคะแนน	ความถี่ (f)
๕๕ - ๕๙		๐
๕๐ - ๕๔		๐
๔๕ - ๔๙	/	๑
๔๐ - ๔๔	/	๑
๓๕ - ๓๙	/	๑
๓๐ - ๓๔	///	๕
๒๕ - ๒๙	/// //	๗
๒๐ - ๒๔	/// ///	๑๐
๑๕ - ๑๙	/// ///	๘
๑๐ - ๑๔	/// /// ///	๑๔
๐๕ - ๐๙		-
		N = ๔๗

$$\text{ค่า } P_{15} \text{ จากสูตร } P_x = L_o + 1 \frac{fn - f_1}{f_2}$$

เมื่อ P_x = เปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕

Lo = จีค่ากึ่งกลางของชั้นที่มีคะแนน ๗ เปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕

i = อัตรากาชั้น

f_n = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนน ๗ เปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕

f_1 = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงชั้นที่มีมาก่อนชั้นที่มีคะแนน ๗ เปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕

f_2 = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน ๗ เปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕

วิธีทำ

$$\begin{array}{lcl}
 \text{ใน } ๑๐๐ \text{ คนจะอยู่} & ๑๕ & \text{คน} \\
 \text{ใน } ๔๗ \text{ คนจะอยู่} & \frac{๑๕ \times ๔๗}{๑๐๐} & \text{คน} \\
 & = ๗.๐๕ & \text{คน}
 \end{array}$$

แทนค่าจากสูตร

$$P_x = Lo + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$$

$$P_{15} = 49.5 + 5 \left(\frac{7.05 - 0}{14} \right)$$

$$P_{15} = 49.5 + \frac{35.25}{14}$$

$$P_{15} = 49.5 + 2.52$$

$$P_{15} = 52.05$$

อันดับเปอร์เซนไทล์ที่ ๑๕ จึงอยู่ที่ ๕๒.๐๕ คะแนน

หา P_{84}

นักเรียน ๑๐๐ คน ทยอย ๘๔ คน

นักเรียน ๕๙ คน ทยอย $\frac{๘๔ \times ๕๙}{๑๐๐} = ๓๙.๔๘$ คน

$$\text{แทนค่าจากสูตร } P_x = L_o + i \frac{fn - f_1}{f_2 - f_1}$$

$$P_{84} = 69.5 + 5 \frac{(39.48 - 39)}{5}$$

$$P_{84} = 69.5 + 0.48$$

$$P_{84} = 69.98$$

อันดับเปอร์เซนไทล์ที่ ๘๔ จึงอยู่ที่ ๖๙.๙๘ คะแนน ซึ่งหมายความว่านักเรียนจะต้องได้คะแนนมากกว่า ๖๙.๙๘ ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งและทำได้คะแนนต่ำกว่า ๕๒.๐๕ คะแนนลงมา ก็ถือว่าอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน

ถ้ารับนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า ๖๙.๙๘ และสูงกว่า ๕๒.๐๕ ถือว่ามีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

๓. การกำหนดค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) จากความแตกต่างระหว่างเปอร์เซนตี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. วิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูที่ปีคามารคามีอาชีพต่างกันระหว่างนักเรียนที่ปีคามารคามีอาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ

จากสูตร (๑)
$$P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

(๒)
$$Q = 100 - P$$

(๓)
$$\sigma_{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

(๔)
$$C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\sigma_{P_1 - P_2}}$$

เมื่อ P_1 = อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่หนึ่ง

P_2 = อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่สอง

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sigma_{P_1 - P_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง P_1 กับ P_2

$C.R.$ = ค่าอัตราส่วนวิกฤต

จากการวาง ๑๙. แทนค่าได้ดังนี้

$$P = \frac{(169 \times 17.07) + (611 \times 61.72)}{169 + 611}$$

$$= \frac{2884.83 + 37710.92}{780}$$

$$= \frac{40595.75}{780}$$

$$P = 52.04$$

$$Q = 100 - 52.04$$

$$= 47.96$$

$$\begin{aligned}
 P_1 - P_2 &= \sqrt{52.04 \times 47.96 \left(\frac{1}{169} + \frac{1}{611} \right)} \\
 &= \sqrt{2495.84 \times 0.006} \\
 &= \sqrt{14.98} \\
 &= 3.87
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \therefore C.R. &= \frac{61.72 - 17.07}{3.87} \\
 &= \frac{44.65}{3.87} \\
 C.R. &= 11.54
 \end{aligned}$$

ข. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพอื่น ๆ กัน
ตัวอย่าง

ตาราง ๓๓. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพแพทย์ในเรื่อง
ความก้าวหน้าในอาชีพ (กรายละเอียดจากตาราง ๓๒.)

นักเรียนเลือกอาชีพครู ๔๔๐ คน		นักเรียนเลือกอาชีพแพทย์ ๑๑๕ คน	
เลือกตอบว่าใช่	คิดเป็นร้อยละ	เลือกตอบว่าใช่	คิดเป็นร้อยละ
๔๑๔	๙๒.๘๓	๑๑๑	๙๖.๕๑

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าจะได้ } P &= \frac{(990 \times 92.83) + (115 \times 96.51)}{990 + 115} \\
 &= \frac{91901.70 + 11098.65}{1105} \\
 &= \frac{10300.35}{1105}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= 93.21 \\
 \therefore Q &= 100 - 93.21 \\
 &= 6.79 \\
 \sigma_{P_1 - P_2} &= \sqrt{93.21 \times 6.79 \left(\frac{1}{990} + \frac{1}{115} \right)} \\
 &= \sqrt{632.90 \times 0.009} \\
 &= \sqrt{5.70} \\
 &= 2.39 \\
 C.R. &= \frac{96.51 - 92.83}{2.39} \\
 &= 1.54
 \end{aligned}$$

๔. การคำนวณค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) จากความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต
ตัวอย่าง การคำนวณหาความแตกต่างในเรื่องเหตุผลของการเลือกเรียนครูระหว่าง
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

$$\text{จากสูตร (๑)} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\begin{aligned}
 (๒) \quad s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\
 &= \frac{\frac{\sum X^2}{N} - \bar{X}^2}{N}
 \end{aligned}$$

$$(๓) \quad \sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$$

$$(๔) \quad C.R. = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

เมื่อ $\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประมาณค่าเหตุผลทั้งกลุ่ม
$\sum X$	=	ผลรวมของคะแนน
$\sum X^2$	=	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
s^2	=	ความแปรผัน
N	=	จำนวนคน

$$s^2_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง } \bar{X}_1 \text{ กับ } \bar{X}_2$$

ในการคำนวณใช้ค่าที่ได้จากการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายและหญิง ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๓. และ ๓๔. ดังนี้

ตาราง ๓๔. การประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย
ชั้น ม.ก. ๓ และ ม.ก. ๕

	๑	๒	๓	๔	๕	X	X ²
๑	๑๐	๑๘	๖๔	๒๑	๖๑	๑๖๔	๓๑๘๔
๒	๘	๙	๔๕	๒๐	๔๔	๘๖๙	๓๙๕๑
๓	๔	๓๐	๑๐๙	๔๙	๒๑	๖๘๓	๒๓๖๔
๔	๑๖	๒๒	๑๑๘	๓๙	๒๑	๖๖๙	๒๒๔๘
๕	๕	๑๑	๓๙	๖๓	๔๘	๘๘๐	๓๘๔๐
๖	๓๔	๕๒	๑๐๔	๑๖	๑๓	๕๖๔	๑๙๒๔
๗	๒๙	๔๔	๙๑	๓๔	๒๘	๖๓๔	๓๙๑๐
๘	๔๐	๕๑	๖๔	๔๑	๑๓	๕๙๘	๑๘๔๖

ตาราง ๓๘. (ต่อ)

น้ำหนักร กะเนน เหตุผลข้อที่							X^2
	๑	๒	๓	๔	๕	X	
๕	๑๘	๓๕	๕๕	๓๘	๒๐	๖๕๕	๒๑๙๓
๑๐	๕	๑๕	๙๐	๖๕	๕๒	๙๘๘	๓๑๑๔
๑๑	๑๘	๓๒	๖๕	๕๘	๓๙	๙๐๖	๒๒๒๐
๑๒	๑๐	๓๒	๕๒	๕๙	๓๓	๙๐๓	๒๒๕๓
๑๓	๖	๒๕	๙๐	๖๑	๕๓	๙๙๓	๓๐๓๓
๑๔	๕	๑๘	๕๒	๕๒	๘๓	๘๖๕	๓๕๕๖
๑๕	๑	๓	๒๒	๓๙	๑๕๕	๙๙๖	๔๕๙๘
๑๖	๒	๖	๓๓	๕๕	๑๑๔	๙๑๕	๔๑๑๓
๑๗	๒	๙	๓๕	๖๑	๑๑๐	๙๑๒	๔๐๖๒
๑๘	๓	๖	๓๒	๕๕	๑๑๕	๙๒๒	๔๑๕๔
๑๙	๑	๕	๒๓	๕๙	๑๓๕	๙๕๓	๔๓๘๓
๒๐	๒	๖	๕๒	๕๖	๑๐๘	๙๐๕	๔๐๐๐
๒๑	๑	๒	๓๕	๖๒	๑๑๕	๙๒๘	๔๑๖๖
๒๒	๓	๕	๓๓	๕๖	๑๒๓	๙๓๑	๔๒๓๑
๒๓	๕	๕	๖๓	๖๓	๙๕	๘๓๕	๓๕๖๖

$$\begin{aligned}\text{คำนวณหาค่า } \bar{X}_1 \text{ ของเพศชาย} &= \frac{18383}{214 \times 23} \\ &= 3.73\end{aligned}$$

$$(\bar{X}_1)^2 = 13.91$$

$$\begin{aligned}s_1^2 &= \frac{77007}{214 \times 23} - 13.91 \\ &= 1.73\end{aligned}$$

หา $\bar{X}$ และ s^2 ของเพศหญิงจากการวาง ๓๕. ดังนี้

ตาราง ๓๕. การประมาณค่าเทคนิควิธีในการเลือกเรียนครูของนักเรียนหญิงชั้น ม.ป.๓ และ ม.ศ. ๕

หน้าหน้า คะแนน เทคนิควิธี	๑	๒	๓	๔	๕	X	X ²
๑	๓๖	๓๑	๒๓๐	๒๐๓	๒๓๒	๒๓๓๖	๑๒๓๓๒
๒	๕	๒๓	๑๑๘	๒๐๓	๔๑๘	๓๓๓๖	๑๔๙๖๒
๓	๔๓	๑๐๘	๔๑๕	๑๑๘	๕๐	๒๒๓๒	๓๔๐๘
๔	๖๘	๕๒	๔๕๘	๔๔	๖๒	๒๓๑๖	๓๒๒๒
๕	๓	๒๔	๑๒๘	๒๕๑	๓๖๕	๓๒๓๑	๑๔๔๐๕
๖	๒๐๘	๑๓๘	๓๐๘	๔๒	๔๑	๑๘๕๕	๔๓๖๓
๗	๑๐๕	๑๐๘	๓๐๘	๑๔๓	๑๑๐	๒๓๓๒	๔๓๖๐
๘	๑๖๘	๑๖๕	๒๖๑	๑๒๐	๖๑	๒๐๖๓	๖๖๒๓
๙	๔๓	๑๐๖	๔๒๕	๑๒๘	๓๓	๒๔๑๑	๕๘๘๑

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

น้ำหนักร กระแสน้ำ ที่							X^2
	๑	๒	๓	๔	๕	X	
๑๐	๓๑	๕๑	๒๑๓	๒๒๐	๒๖๑	๒๓๕๓	๑๒๒๐๓
๑๑	๑๑๙	๑๕๑	๒๐๖	๑๗๕	๑๒๕	๒๓๖๙	๘๕๐๒
๑๒	๓๖	๘๙	๓๑๕	๑๘๙	๑๑๗	๒๒๕๐	๙๑๑๖
๑๓	๙๓	๓๓	๒๖๘	๒๐๒	๑๙๐	๒๓๕๑	๑๐๓๒๙
๑๔	๙๐	๓๖	๑๓๗	๒๐๓	๓๖๐	๓๑๓๕	๑๓๖๖๕
๑๕	๓	๖	๒๗	๑๐๗	๖๓๓	๓๖๘๙	๑๓๔๐๓
๑๖	๕	๑๐	๗๗	๑๖๖	๕๑๘	๓๕๑๐	๑๖๓๙๙
๑๗	๕	๑๓	๘๑	๑๕๙	๕๒๓	๓๕๐๕	๑๖๓๒๕
๑๘	๙	๑๗	๑๑๖	๑๗๖	๙๕๘	๓๓๘๕	๑๕๓๘๓
๑๙	๕	๑๕	๗๑	๑๖๙	๕๒๑	๓๕๐๙	๑๖๓๕๓
๒๐	๙	๑๘	๑๐๘	๒๐๓	๙๙๓	๓๓๙๑	๑๕๕๓๑
๒๑	๙	๑๒	๙๒	๒๐๘	๙๖๐	๓๓๗๖	๑๕๓๐๘
๒๒	๖	๑๗	๙๒	๒๐๒	๙๙๙	๓๓๕๙	๑๕๓๒๓
๒๓	๑๘	๒๓	๑๖๐	๒๒๙	๓๒๑	๓๑๖๕	๑๓๐๓๙
						$\Sigma X = ๒๓๖๘๖$	$\Sigma X^2 = ๒๔๒๓๕๕$

$$\begin{aligned}
 \text{กำหนดค่า } \bar{X}_2 \text{ ของเพศหญิง} &= \frac{67642}{776 \times 23} \\
 &= 3.78 \\
 \bar{X}^2 &= 14.29 \\
 s_2^2 &= \frac{282350}{776 \times 23} - 14.29 \\
 &= 1.53 \\
 \sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} &= \sqrt{\frac{1.73}{214} + \frac{1.53}{776}} \\
 &= \sqrt{0.009} \\
 &= 0.095
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{กำหนดค่า C.R. ได้} &= \frac{3.78 - 3.73}{0.095} \\
 &= 0.53
 \end{aligned}$$

ตาราง ๓๖. แผนดำเนินการเลือกอาชีพต่าง ๆ ๑๐ ปีข้างหน้า จากแรงจูงใจการอยุ่

ลำดับ	เหตุผล	ครู	ช่างกล-พยาบาล	ทหาร ชั้น ประทศ	แพทย์	เกษตร	พาณิชย์- เลขา- นุการ	บัญชี- ชั้นสูง	วิศวกร	ทนาย- ความ
๑.	โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อ เรียนจบ	๕๔.๔๑	๕๓.๐๑	๕๕.๕๓	๕๕.๕๒	๕๑.๐๐	๕๒.๕๓	๕๔.๕๔	๕๓.๕๓	๕๔.๕๐
๒.	ความก้าวหน้าในอาชีพ	๕๒.๕๓	๕๒.๕๒	๕๕.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๐๐	๕๓.๕๓	๕๓.๕๑	๕๒.๕๓	๕๔.๕๓
๓.	ความอิสระในการ ทำงาน	๕๒.๕๓	๕๐.๕๓	๕๒.๕๒	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๔.	ความสะอาดกาย	๕๑.๕๒	๕๕.๕๒	๕๔.๕๔	๕๑.๕๓	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๕.	เกรงจะแยกกันเสียใจ	๕๓.๕๔	๕๒.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๖.	รายได้	๕๓.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๗.	เกียรติ	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๘.	อำนาจ	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๙.	การยอมรับและยกย่อง จากสังคม	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๑๐.	การมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๑๑.	ความซื่อสัตย์	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๑๒.	ความยุติธรรม	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑
๑๓.	ความเสียสละ	๕๒.๕๑	๕๕.๕๒	๕๔.๕๓	๕๑.๕๑	๕๑.๐๐	๕๓.๕๒	๕๒.๕๒	๕๒.๕๑	๕๒.๕๑